

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708
Internet: <http://www.slglasnik.org>
E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net

Уторак, 21. новембар 2006. године
БАЊА ЛУКА
Број 111 Гол. XV

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Zepher комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61

1689

На основу члана 34. став 1. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) и члана 49. став 4. Закона о премјеру и катастру непокретности ("Службени гласник Републике Српске", број 34/00), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

УРЕДБУ

О ДОПУНИ УРЕДБЕ О ТЕХНИЧКОЈ ДОКУМЕНТАЦИЈИ И СТИЦАЊУ ОВЛАШЋЕЊА ЗА ПРОЈЕКТОВАЊЕ, НАДЗОР И ИЗВОЂЕЊЕ ГЕОДЕТСКИХ РАДОВА

Члан 1.

У Уредби о техничкој документацији и стицању овлашћења за пројектовање, надзор и извођење геодетских радова ("Службени гласник Републике Српске", број 78/03), у члану 29. додаје се нови став 3. који гласи:

"Подносиоци пријаве, запослени у Управи и регистрованим геодетским организацијама код Управе нису дужни приложити уз пријаву доказе из става 2. овог члана. Наведену чињеницу исти ће навести у пријави."

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2244/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1690

На основу члана 34. став 1. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), а у вези са чл. 45, 46. и 47. Закона о премјеру и катастру непокретности ("Службени гласник Републике Српске", број 34/06), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

УРЕДБУ

О СТАВЉАЊУ ВАН СНАГЕ УРЕДБЕ О УСЛОВИМА ЗА ОСНИВАЊЕ И РЕГИСТРАЦИЈУ ГЕОДЕТСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1.

Уредба о условима за оснивање и регистрацију геодетских организација ("Службени гласник Републике Српске", број 78/03) ставља се ван снаге.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2243/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1691

На основу члана 12. Закона о јавним путевима ("Службени гласник Републике Српске", број 3/04) и члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 10. новембра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ОСНИВАЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА "АУТОПУТЕВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ"

I

(1) Оснива се Јавно предузеће "Аутопутеви Републике Српске".

(2) Скраћени назив гласи: ЈП "Аутопутеви РС".

(3) Сједиште: Бања Лука, улица Веселина Маслеше.

II

ЈП "Аутопутеви Републике Српске" има својство правног лица које стиче уписом у судски регистар.

III

Оснивачки улог за оснивање ЈП "Аутопутеви Републике Српске" је 10.000,00 КМ.

IV

Предмет пословања ЈП "Аутопутеви Републике Српске" су:

45.110 - рушење и разбијање објеката; земљани радови;

45.212 - изградња објеката нискоградње;

45.230 - изградња саобраћајница, аеродромских pista и спортских терена;

74.200 - архитектонске и инжењерске дјелатности и техничко савјетовање.

V

(1) Органи управљања и руковођења ЈП "Аутопутеви Републике Српске" су: скупштина, надзорни одбор и управа.

(2) Функцију скупштине врши Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(3) Чланове надзорног одбора именује Влада након спроведеног јавног конкурса и приједлога комисије за избор.

(4) Надзорни одбор именује управу Предузећа, након спроведеног јавног конкурса и приједлога комисије за избор.

VI

(1) Надзорни одбор ЈП "Аутопутеви Републике Српске" састоји се од пет чланова.

(2) Надлежност органа управљања утврђује се статутом, а у складу са законом.

VII

Влада ће извршити именовање чланова привременог надзорног одбора најкасније у року од 60 дана од дана доношења ове одлуке.

VIII

Статут ЈП "Аутопутеви Републике Српске" донијете се у року од 30 дана од дана именовања надзорног одбора.

IX

Влада ће, посебним рјешењем, именовати вршиоца дужности директора ЈП "Аутопутеви Републике Српске".

X

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2323/06
10. новембра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1692

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА МЕМОРАНДУМ О РАЗГОВОРИМА ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНОГ МИНИСТАРСТВА ЗА ПРИВРЕДНУ САРАДЊУ И РАЗВОЈ (ВМЗ) СА ДЕЛЕГАЦИЈОМ САВЈЕТА МИНИСТАРА БиХ, КАО И СА ДЕЛЕГАЦИЈОМ ВЛАДА ФЕДЕРАЦИЈЕ БиХ, РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И БРЧКО ДИСТРИКТА У ЦИЉУ УСАГЛАШАВАЊА И ПРИПРЕМЕ РАЗВОЈНЕ САРАДЊЕ У 2006. ГОДИНИ

I

Даје се сагласност на Меморандум о разговорима делегације Савезног министарства за привредну сарадњу и развој (ВМЗ) са делегацијом Савјета министара БиХ, као и са делегацијом влада Федерације БиХ, Републике Српске и Брчко Дистрикта у циљу усаглашавања и припреме развојне сарадње у 2006. години.

II

Задужују се сва министарства Владе Републике Српске да дају свој активан допринос у реализацији Меморандума.

III

Задужују се Министарство за економске односе и координацију и Министарство финансија за техничке активности у вези са закључивањем и праћењем реализације Меморандума.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2264/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1693

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 10. новембра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Даје се Гаранција Владе Републике Српске за привремено пуштање на слободу г. Љубомира Боровчанина, који се налази у притвору у Међународном кривичном суду за ратне злочине у Хагу.

II

Саставни дио ове одлуке је Гаранција Владе Републике Српске за г. Љубомира Боровчанина.

III

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2346/06
10. новембра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1694

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УСВАЈАЊУ АКЦИОНОГ ПЛАНА

I

Усваја се Акциони план за реализацију циљева Стратегије развоја сектора пољопривреде (2007-2016).

II

Саставни дио ове одлуке је Акциони план из тачке I.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2254/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1695

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ПРИМЈЕНИ СМЈЕРНИЦА ЗА ПРОЈЕКТОВАЊЕ, ГРАЂЕЊЕ, ОДРЖАВАЊЕ И НАДЗОР НА ПУТЕВИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Доноси се Одлука о примјени смјерница за пројектовање, грађење, одржавање и надзор на путевима Републике Српске, које су садржане у књигама I - IV, са дијеловима и поглављима како слиједи:

1. Књига I: Пројектовање (састоји се од четири дијела):

- Дио I: Пројектовање путева

Поглавље I: Планска, пројектна и инвестициона документација,

Поглавље II: Инжињеријско-геолошка и геотехничка истраживања и испитивања,

Поглавље III: Геометријски елементи пута,

Поглавље IV: Функционални елементи и површине пута,

Поглавље V: Саобраћајна сигнализација и опрема,

Поглавље VI: Пут и животна средина,
 Поглавље VII: Конструктивни елементи пута;
 - Дио II: Пројектовање мостова;
 - Дио III: Пројектовање конструкција на путевима;
 - Дио IV: Тунели;

2. Књига II: Грађење (састоји се од три дијела):

- Дио I: Општи и технички услови,
 - Дио II: Посебни технички услови,
 - Дио III: Посебни технички услови за тунеле;

3. Књига III: Одржавање путева (састоји се од три дијела):

- Дио I: Путна администрација и заштита путева,
 - Дио II: Редовно годишње одржавање,
 - Дио III: Зимска служба;

4. Књига IV: Надзор на путевима.

II

Примјена смјерница почеће од 1. јануара 2007. године, а за њену реализацију задужује се Министарство саобраћаја и веза.

III

Саставни дио ове одлуке чине смјернице садржане у књигама из тачке I.

IV

Дистрибуцију књига из тачке I вршиће ЈП "Путеви Републике Српске".

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2257/06
 26. октобра 2006. године
 Бања Лука

Предсједник
 Владе,
Милорад Додик, с.р.

1696

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) и члана 72. став 3. и члана 74. Закона о играма на срећу ("Службени гласник Републике Српске", број 6/99), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УПЛАТИ СРЕДСТАВА ЈП "ЛУТРИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ" ЗА СОЦИЈАЛНО-ХУМАНИТАРНЕ ДЈЕЛАТНОСТИ И МЈЕРЕ, АКЦИЈЕ И ПРОГРАМЕ ФИЗИЧКЕ КУЛТУРЕ И ОРГАНИЗАЦИЈА МЛАДИХ

I

Јавно предузеће "Лутрија Републике Српске" Бања Лука (у даљем тексту: Лутрија) дужно је у току 2006. године уплаћивати средства за финансирање социјално-хуманитарних дјелатности и мјера, акција и програма физичке културе и организација младих по стопи од 20% на основицу оствареног пословног прихода по основу приређивања игара на срећу.

II

Средства обрачуната на начин и по стопи из тачке I ове одлуке, за период од 1. јануара до дана ступања на снагу ове одлуке, Лутрија ће уплатити одједном, на одговарајући рачун Трезора Републике Српске, у року од петнаест (15) дана од дана ступања на снагу Одлуке.

III

Средства обрачуната у складу са тачком I Одлуке, за период од дана ступања на снагу ове одлуке до 31. децем-

бра 2006. године, Лутрија ће уплаћивати аконтативно, до 15. у мјесцу за претходни мјесец, на одговарајући рачун Трезора Републике Српске.

IV

Задужује се Пореска управа Републике Српске да врши контролу исправности обрачуна и уплате средстава у складу са овом одлуком.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2241/06
 26. октобра 2006. године
 Бања Лука

Предсједник
 Владе,
Милорад Додик, с.р.

1697

На основу члана 114. став 1. Устава Републике Српске и члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ПРИВРЕМЕНОМ ОБУСТАВЉАЊУ ОД ИЗВРШЕЊА КОНАЧНИХ РЈЕШЕЊА О ИМЕНОВАЊУ НОТАРА

I

Влада Републике Српске привремено обуставља од извршења коначна рјешења о именовању нотара, која је донио министар правде, до завршетка поступка пред Уставним судом.

II

Влада Републике Српске ће поднијети Приједлог за покретање поступка пред Уставним судом Републике Српске за оцјену уставности и законитости члана 8. ст. 2. и 3., члана 23. ст. 2, 4, 5, 7. и 8. и члана 24. ст. 1-3. Закона о нотарима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 86/04 и 91/06).

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2331/06
 26. октобра 2006. године
 Бања Лука

Предсједник
 Владе,
Милорад Додик, с.р.

1698

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), а у вези са чланом 31. став 2. Закона о административној служби у управи Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 16/02, 62/02, 38/03 и 49/06), Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У АГЕНЦИЈИ ЗА ПРУЖАЊЕ СТРУЧНИХ УСЛУГА У ПОЉОПРИВРЕДИ

I

Даје се сагласност на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Агенцији за пружање стручних услуга у пољопривреди.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2245/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1699

На основу члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) и члана 5. Закона о извршењу буџета Републике Српске за 2006. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 29/06), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА
СРЕДСТАВА ЗА КАПИТАЛНА УЛАГАЊА ЗА
ЧЕТВРТИ КВАРТАЛ 2006. ГОДИНЕ

I

Даје се сагласност Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (организациони код 15460000) на План утрошка средстава за капитална улагања, у укупном износу од 59.820,00 КМ, са позиције 821300 - набавка опреме, за следеће набавке:

Редни број	Опис	Коли-чина	Цијена (до)	Износ (до)
1.	Путнички аутомобил	2	26.600,00	53.200,00 КМ
2.	Клима-уређај	3	650,00	1.950,00 КМ
3.	Клима-уређај	1	570,00	570,00 КМ
4.	Клима-уређај	2	800,00	1.600,00 КМ
5.	Канцеларијски ормари	10	250,00	2.500,00 КМ
Укупно:				59.820,00 КМ

Реализација ових набавки планира се на терет четвртог квартала, односно до 31. децембра 2006. године.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и Министарство финансија Републике Српске.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2242/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1700

На основу члана 6. став 2, а у вези са чланом 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98) и члана 215. Закона о пензијском и инвалидском осигурању - Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 106/05), Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И
ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ
ОДБОРА ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО
ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, БИЈЕЉИНА

I

Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање чланова Управног и Надзорног

одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијељина.

Под критеријумима за избор чланова Управног и Надзорног одбора, из претходног става, сматрају се општи и посебни услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати из тачке I ове одлуке морају испуњавати следеће услове.

1. Општи услови за избор чланова Управног и Надзорног одбора:

- да су држављани Републике Српске и Босне и Херцеговине,

- да су старији од 18 година,

- да нису отпуштени из државне службе на основу дисциплинске мјере, на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима, у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,

- да нису осуђивани за кривично дјело, привредни преступ или прекршај за повреду прописа о привредном или финансијском пословању који их чини неподобним за обављање дужности у наведеном органу,

- да се против њих не води кривични поступак;

2. посебни услови за чланове Управног одбора:

- да имају високу стручну спрему,

- да имају значајно радно искуство у области социјалног осигурања,

- да не постоји сукоб интереса у смислу члана IX став 1. Устава БиХ;

3. посебни услови за чланове Надзорног одбора:

- да имају високу стручну спрему економског или правног смјера,

- да имају значајно радно искуство у области јавних финансија и пензијског и инвалидског осигурања,

- да не постоји сукоб интереса у смислу члана IX став 1. Устава БиХ.

III

Чланове Управног и Надзорног одбора, на основу спроведеног јавног конкурса и приједлога комисије за избор, именује Влада Републике Српске.

IV

Комисију за избор именује Влада Републике Српске у складу са Законом и овом одлуком.

Комисија за избор се састоји од пет (5) чланова, и то три (3) из реда државних службеника који посједују стручно знање из области пензијског и инвалидског осигурања, које именује Влада Републике Српске на приједлог ресорног министра, док су остала два (2) такође познатоци наведене области.

У комисију за избор именују се лица која посједују стручну спрему и стручно знање на истом или вишем нивоу од нивоа за које се спроводи поступак, те лица која познају одредбе Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2252/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1701

На основу члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 25/03), члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник

Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98) и члана 215. Закона о пензијском и инвалидском осигурању - Пречишћени текст (“Службени гласник Републике Српске”, број 106/05), Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, БИЈЕЉИНА

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијељина.

II

Јавни конкурс из тачке I ове одлуке спровешће се у складу са чланом 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03).

III

Управни одбор Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијељина има девет чланова, укључујући и предсједника, који се бирају путем јавног конкурса.

Пет (5) чланова Управног одбора именује се из реда осигураника, а четири (4) из реда корисника пензије.

IV

Надзорни одбор Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијељина има три члана, који се бирају путем јавног конкурса.

Два члана Надзорног одбора именују се из реда осигураника, а један из реда корисника пензије.

V

Јавни конкурс за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске” и дневном листу “Глас Српске”.

Рок за подношење пријава на конкурс је 15 дана од дана расписивања јавног конкурса.

VI

Избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијељина извршиће Влада Републике Српске на приједлог комисије за избор, која ће бити именована посебним рјешењем Владе Републике Српске.

VII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2251/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1702

На основу члана 6. став 2, а у вези са чланом 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03) и члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА ЗАВОДА ЗА ФИЗИКАЛНУ МЕДИЦИНУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ “ДР МИРОСЛАВ ЗОТОВИЋ” БАЊА ЛУКА

I

Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука.

Под критеријумима за именовање, из претходног става, сматрају се: степен образовања, стручно знање, радно искуство, као и други услови и стандарди утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију, из тачке I ове одлуке, поред услова прописаних Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, морају испуњавати опште и посебне критеријуме, као и услове утврђене овом одлуком.

1. Критеријуми за именовање чланова Управног и Надзорног одбора

Општи услови:

- да су држављани Републике Српске или Босне и Херцеговине,

- да су старији од 18 година,

- да нису отпуштени из државне службе на основу дисциплинске мјере, на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима, у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,

- да нису осуђивани за кривично дјело, привредни преступ или прекршај за повреду прописа о привредном или финансијском пословању који их чини неподобним за обављање дужности у наведеном органу,

- да се против њих не води кривични поступак и

- да се на њих не односи члан IX став 1. Устава БиХ.

Посебни услови:

а) Управни одбор:

- висока стручна спрема (VII степен стручне спреме), медицинског, правног, економског смјера,

- познавање проблематике у области здравства,

- познавање садржаја и начина рада Управног одбора,

- доказани резултати на ранијим пословима;

б) Надзорни одбор:

- висока стручна спрема (VII степен стручне спреме), економски, правни и медицински факултет,

- посједовање стручних и професионалних знања за обављање послова надзора,

- познавање садржаја и начина рада Надзорног одбора,

- доказани резултати на ранијим пословима.

III

Чланове Управног и Надзорног одбора, на основу спроведеног јавног конкурса и приједлога Комисије за избор, именује Влада Републике Српске.

Комисију за избор именује Влада Републике Српске, у складу са критеријумима утврђеним овом одлуком.

IV

У Комисију за избор именоваће се лица која имају професионално знање на истом или вишем нивоу за који се спроводи поступак, те лица која су упозната са одред-

бама Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

Комисија за избор састоји се од пет чланова, од којих су три члана државни службеници Владе Републике Српске и Министарства, који познају област здравствене заштите и здравственог осигурања, док су остала два члана такође познаваоци наведене проблематике.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2260/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1703

На основу члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 25/03 и 41/03) и члана 34. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА ЗАВОДА ЗА ФИЗИКАЛНУ МЕДИЦИНУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ “ДР МИРОСЛАВ ЗОТОВИЋ” БАЊА ЛУКА

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука.

II

Општи и посебни услови, као и критеријуми за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању критеријума за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука.

III

Рок за подношење пријава на конкурс из тачке I је 15 дана од дана расписивања Јавног конкурса.

Јавни конкурс за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука, објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске” и дневном листу “Глас Српске”.

IV

Поступак избора, укључујући преглед приспјелих пријава на конкурс и предлагање кандидата, у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2259/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

На основу члана 34. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03) и тачке XIII Одлуке о оснивању Јавне установе “Академска и истраживачка мрежа Републике Српске”, број: 04/1-2239/06, од 20. октобра 2006. године, Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ “АКАДЕМСКА И ИСТРАЖИВАЧКА МРЕЖА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ”

1. Жељко Брстило, дипломирани инжењер, именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе “Академска и истраживачка мрежа Републике Српске” до завршетка поступка јавне конкуренције.

2. Ово рјешење ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2250/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

На основу члана 34. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98) и члана 34. став 1. Закона о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 64/01 и 24/04), Влада Републике Српске, на сједници од 28. септембра 2006. године, донијела је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ УПРАВНИКА ОКРУЖНОГ ЗАТВОРА У ДОБОЈУ

1. Милорад Новаковић именује се за управника Окружног затвора у Добоју, на период од четири године.

2. Ово рјешење ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2320/06
28. септембра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1704

На основу члана 34. став 4. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 2. новембра 2006. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК

1. Задужују се министарства, републичке управе, републичке управне организације, органи локалне управе, јавне установе и службе, те предузећа у власништву или већинском власништву Републике Српске да, на сваких 30 стално запослених радника, приме најмање једно лице са високом или вишом стручном спремом у својству приправника, у складу са својим потребама.

2. Органи из тачке 1. дужни су одмах приступити реализацији овог закључка и о томе обавијестити Министарство рада и борачко-инвалидске заштите и Министарство управе и локалне самоуправе.

3. Надзор над реализацијом овог закључка ће вршити Републичка управа за инспекцијске послове и Републичка управна инспекција.

4. Задужује се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите да, у сарадњи са Министарством за породицу, омладину и спорт и Министарством здравља и

социјалне заштите, припреми измјене и допуне законских прописа којима је регулисана ова област.

5. Овај закључак ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2335/06
2. новембра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1705

На основу члана 34. став 4. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК

1. Влада Републике Српске прихвата Информацију о потраживањима Босне и Херцеговине од Руске Федерације по клириншком салду и обавезама предузећа из Босне и Херцеговине за руски гас испоручен у периоду од 1991. до 1995. године.

2. Влада Републике Српске не прихвата пребијање потраживања Босне и Херцеговине по клириншком салду од 125.157.834,38 USD, од Руске Федерације, са дугом предузећа из Босне и Херцеговине за испоручени руски гас у периоду од 1991. до 1995. године, и захтијева подјелу потраживања по клириншком салду најмање 1/3 Републици Српској, 2/3 Федерацији БиХ.

3. Влада Републике Српске прихвата учешће у регулисању дуга за утрошени природни гас Републици Српској у ратном периоду, с тим да се укупан комерцијални дуг предузећа Енергоинвест из Сарајева према Газекспорт из Москве, у периоду од 1991. до 1995. године, у износу од 104,8 милиона USD, умањи за предратни дуг, у укупном износу од USD 22,7 милиона, који је у искључивој надлежности предузећа Енергоинвест из Сарајева и Федерације БиХ.

4. Влада Републике Српске тражи да се дуг из ратног периода од 1. априла 1992. до 10. октобра 1995. године, у износу од USD 82,1 милион, умањи за износ од USD 17,76, који је НИС ГАС из Новог Сада признао БХГАС из Сарајева, Протоколом од 25. фебруара 2000. године, а на име наплаћених пенала (пуно за празно) из ратног периода.

5. Влада Републике Српске прихвата распојелу преосталог дуга из ратног периода, у износу од USD 64,35, између ентитета, по принципу крајњег корисника, а по кључу утврђеном у Записнику, од 29. априла 2002. године, по којем је у Републици Српској потрошено 28,47% или у USD 18,32 милиона, док је у Федерацији БиХ потрошено 71,53% или USD 46,03 милиона природног гаса.

6. Влада Републике Српске тражи да се дуг потрошача из Републике Српске, из тачке 5. овог закључка, компензује са укупним потраживањима предузећа Бирач из Зворника од предузећа Енергоинвест из Сарајева, из 1996. године, у износу од USD 14,13 милиона, након чега би дуг потрошача из Републике Српске износио USD 4,19 милиона.

7. Задужује се Секретаријат Владе Републике Српске да овај закључак достави Министарству финансија и трезора БиХ.

8. За реализацију овог закључка задужују се: Министарство привреде, енергетике и развоја, Министарство за економске односе и координацију, Министарство финансија и Гас-промет Пале.

9. Влада Републике Српске тражи од Преговарачког тима Републике Српске да хитно ријешити проблем у вези са међуентитетском распојелом дуга за утрошени природни руски гас, насталих у ратном периоду у БиХ, у циљу потписивања споразума о слободној трговинској размјени између Републике Српске и Руске Федерације.

10. Овај закључак ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2276/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1706

На основу члана 34. став 4. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), а у вези са чланом 80. став 1. Закона о одбрани Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 88/05), Влада Републике Српске, на сједници од 26. октобра 2006. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК

1. Налаже се свим начелницима општина у Републици Српској и градоначелнику Града Бања Лука да, у складу са Уредбом о преношењу евиденција о лицима која су регулисала војну обавезу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 17/06, 62/06 и 72/06), преузму евиденције о лицима која су регулисала војну обавезу од подручних организационих јединица досадашњег Министарства одбране Републике Српске, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закључка.

2. Садржај евиденције о лицима која су регулисала војну обавезу (документа), друге помоћне евиденције и регистраторски материјал, које су дужне предати подручне организационе јединице досадашњег Министарства одбране Републике Српске, прописане се правним актом, у складу са чланом 10. став 2. Уредбе о преношењу евиденција о лицима која су регулисала војну обавезу.

3. Начелници општина и градоначелник Града Бања Лука преузме, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закључка, објекте и канцеларијске просторе које су користиле подручне организационе јединице досадашњег Министарства одбране Републике Српске, укључујући инвентар и друга средства.

4. Имајући у виду посебан значај евиденција о лицима која су регулисала војну обавезу за остваривање права грађана, препоручује се начелницима свих општина и градоначелнику Града Бања Лука да, према могућностима општина, односно Града, а сходно законским прописима, преузму и приме у радни однос на неодређено вријеме један број радника из подручних организационих јединица досадашњег Министарства одбране Републике Српске за обављање послова везаних за евиденције о лицима која су регулисала војну обавезу.

5. О извршеној примопредаји евиденција о лицима која су регулисала војну обавезу, објеката, инвентара и других средстава, као и броју радника подручних организационих јединица досадашњег Министарства одбране Републике Српске који су преузети, односно примљени у радни однос у општинску административну службу јединица локалне самоуправе, начелници општина и градоначелник Града Бања Лука доставиће извјештај Министарству управе и локалне самоуправе.

6. Задужује се Министарство просвјете и културе да припреми Програм обавезне обуке (едукације) младих, у смислу учења страних језика и употребе рачунара, за лица која би били обезбјени регрутације, укључујући и лица женског пола, у трајању од два мјесеца.

7. Овај закључак ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2275/06
26. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1707

На основу члана 34. став 4. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97

и 3/98), а након разматрања Извјештаја о вредновању самоиницијативних понуда и утврђивању јавног интереса по објављеном јавном позиву за додјелу концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске чији је садашњи корисник АД "Ратарство" Нова Топола, Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК

1. Влада Републике Српске прихвата извјештај Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде о вредновању самоиницијативних понуда и утврђивању јавног интереса за додјелу концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске, чији је садашњи корисник АД "Ратарство" Нова Топола.

2. Потврђује се да постоји јавни интерес за додјелу концесија за коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике Српске, чији је садашњи корисник АД "Ратарство" Нова Топола, који је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде утврдило Рјешењем број: 01-33-9496/06, од 19. октобра 2006. године.

3. Задужује се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде да поступак додјеле концесија, код самоиницијативних понуда за које је потврђен јавни интерес, настави и заврши у што краћем року.

4. Овај закључак ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2255/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

1708

На основу члана 34. став 4. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), након разматрања Оквирног плана развоја водопривреде Републике Српске, Влада Републике Српске, на сједници од 20. октобра 2006. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК

1. Влада Републике Српске усваја Оквирни план развоја водопривреде Републике Српске.

2. Задужује се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде да припреми и Влади Републике Српске предложи Акциони план за спровођење Оквирног плана из тачке 1. овог закључка.

3. Овај закључак ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2258/06
20. октобра 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске

На основу Амандмана LXXXII тачка б) ст. 5. и 6. на Устав Републике Српске, члана 62. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске - Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 54/05) и члана 47. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 29/05), Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, на сједници одржаној 10. новембра 2006. године, донијело је

РЈЕШЕЊЕ

Није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за покретање поступка за утврђивање постојања виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о експропријацији, који је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 30. и 31. августа 2006. године.

Образложење

Предсједавајући Вијећа народа Републике Српске доставио је 2. новембра 2006. године Уставном суду Републике Српске - Вијећу за заштиту виталног интереса (у даљем тексту: Вијеће) акт број: 03.1/1-366/06, од 2. новембра 2006. године, којим се, сагласно захтјеву Клуба делегата бошњачког народа, тражи покретање поступка за утврђивање постојања виталног интереса конститутивног бошњачког народа у Закону о експропријацији, који је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 30. и 31. августа 2006. године. Уз наведени акт су достављени предметни Закон о експропријацији, Одлука о покретању поступка за заштиту виталног националног интереса Клуба делегата бошњачког народа, број: 03.2-5-43/06 од 12. септембра 2006. године, као и Амандмани које је овај клуб предложио на Закон о експропријацији, са образложењем. У акту се наводи да је Народна скупштина Републике Српске на 38. редовној сједници, одржаној 30. и 31. августа 2006. године усвојила Закон о експропријацији, те је сагласно Амандману LXXXII на Устав Републике Српске овај закон достављен на разматрање Вијећу народа. Клуб делегата бошњачког народа је својим актом број: 03.2-5-43/06, од 12. септембра 2006. године, одлучио да покрене процедуру заштите виталног националног интереса бошњачког народа у погледу донесеног закона. С обзиром на то да Вијеће народа није постигло сагласност свих клубова поводом предметног закона, као ни Заједничка комисија Народне скупштине и Вијећа народа, питање је прослијеђено Уставном суду - Вијећу за заштиту виталног интереса, да донесе одлуку да ли се овај закон односи на витални национални интерес бошњачког народа.

Поред наведеног, у прилогу акта од 2. новембра 2006. године предсједавајући Вијећа народа је Суду доставио: извод из стенограма Записника са 38. редовне сједнице Народне скупштине Републике Српске, одржане 30. и 31. августа 2006. године (у дијелу који се односи на тачку дневног реда о усвајању Закона о експропријацији); извод из стенограма записника са седамнаесте редовне сједнице Вијећа народа Републике Српске, одржане 20. октобра 2006. године (дио који се односи на разматрање Одлуке о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа на поменути закон) и извод из стенограма Записника са сједнице Заједничке комисије Вијећа народа и Народне скупштине Републике Српске, одржане 27. октобра 2006. године (у дијелу који се односи на усаглашавање ставова поводом оспореног закона).

На основу поменутог акта предсједавајућег Вијећа народа и приложене документације, Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда је утврдило да је Клуб делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске 12. септембра 2006. године, под бројем: 03.2-5-43/06, једногласно донио Одлуку о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о експропријацији, који је Народна скупштина усвојила на сједници одржаној 30. и 31. августа 2006. године. Поред тога, утврђено је да се на 17. редовној сједници Вијећа народа, одржаној 20. октобра 2006. године, о захтјеву Клуба делегата бошњачког народа од 12. септембра 2006. године гласало по процедури за заштиту виталног интереса, али није постигнута сагласност свих клубова у овом Вијећу. Заједничка комисија Вијећа народа и Народне скупштине на сједници одржаној 27. октобра 2006. године такође није постигла сагласност поводом овог питања, па је предмет прослијеђен Уставном суду - Вијећу за заштиту виталног интереса да донесе одлуку да ли се поменути закон односи на витални национални интерес бошњачког народа.

У поменутом акту предсједавајућег Вијећа народа Републике Српске наведено је да је Клуб делегата бошњачког народа у конкретном случају покренуо процедуру за заштиту виталног националног интереса сматрајући да се Законом о експропријацији угрожавају витални национални интереси бошњачког народа.

Увидом у Одлуку о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа од 12. септембра 2006. године, Вијеће је утврдило да је у ставу I ове одлуке наведено да се “покреће питање заштите виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о експропријацији”, те да ова одлуке не садржи образложење.

У поступку одлучивања о прихватљивости захтјева, Вијеће је имало у виду одредбу члана 46. став 1. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 29/05), према којој ће Вијеће одлучити о прихватљивости у року од седам дана од пријема уредног захтјева ако су испуњене претпоставке за одлучивање о постојању виталног националног интереса конститутивног народа утврђене у Амандману LXXXII на Устав Републике Српске. Наведеном одредбом такође је прописано да је подносилац захтјева, уз захтјев за оцјену виталног националног интереса, обавезан Вијећу доставити:

- доказ о спроведеној процедури у смислу одредаба из члана 70. Устава Републике Српске и

- образложење захтјева са назнаком повреде виталних националних интереса из члана 70. Устава Републике Српске.

Поред наведеног, Вијеће је имало у виду и одредбу члана 47. Пословника, према којој ће Вијеће, уколико подносилац захтјева не поступи по одредбама члана 46. овог пословника, донијети рјешење да је захтјев неприхватљив.

Оцјенујући изложено, Вијеће је утврдило да је у конкретном случају спроведена процедура у смислу Амандмана LXXXII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава. Вијеће је такође утврдило да захтјев Клуба делегата бошњачког народа не садржи образложење са назнаком повреде виталног националног интереса из Амандмана LXXVII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава, односно да подносилац захтјева није конкретизовао у чему се састоји повреда виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о експропријацији, већ је у поменутој Одлуци Клуба делегата бошњачког народа уопштено наведено да се покреће питање заштите виталног националног интереса бошњачког народа у предметном закону. Дакле, како из наведеног произилази, Клуб делегата бошњачког народа није поступио у складу са цитираном одредбом члана 46. став 1. алинеја 2. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске.

Имајући у виду наведено, Вијеће је оцјенило да у конкретном случају захтјев Клуба делегата из реда бошњачког народа није прихватљив, јер нису испуњене процесне претпоставке за одлучивање да ли се предметни закон односи на витални национални интерес бошњачког народа.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење Вијеће за заштиту виталног интереса донијело је у саставу: председавајући Авдо Шпиљак, председник Уставног суда Мирко Зовко и судије: Михаило Адамовић, Војин Бојанић, Адем Медић, др Душко Медић и Бранко Сунарић.

Председавајући Вијећа
за заштиту виталног
интереса Уставног суда
Републике Српске,
Авдо Шпиљак, с.р.

Број: УВ-4/06
10. новембра 2006. године
Бања Лука

На основу Амандмана LXXXII тачка б) ст. 5. и 6. на Устав Републике Српске, члана 62. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске - Пречишћени текст (“Службени гласник Републике Српске”, број 54/05) и члана 47. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број

29/05), Уставни суд Републике Српске - Вијеће за заштиту виталног интереса, на сједници одржаној 10. новембра 2006. године, донијело је

РЈЕШЕЊЕ

Није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за покретање поступка за утврђивање постојања виталног интереса бошњачког народа у Закону о допуни Закона о уређењу простора, који је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 30. и 31. августа 2006. године.

Образложење

Председавајући Вијећа народа Републике Српске доставио је 2. новембра 2006. године Уставном суду Републике Српске - Вијећу за заштиту виталног интереса (у даљем тексту: Вијеће) акт број: 03.1/I-367/06 од 2. новембра 2006. године, којим се, сагласно захтјеву Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа, предлаже покретање поступка за утврђивање постојања виталног интереса конститутивног бошњачког народа у Закону о допуни Закона о уређењу простора, који је изгласала Народна скупштина Републике Српске на сједници одржаној 30. и 31. августа 2006. године. Уз наведени акт су достављени Закон о допуни Закона о уређењу простора, Одлука о покретању поступка за заштиту виталног националног интереса Клуба делегата бошњачког народа и Образложење на Закон о допуни Закона о уређењу простора, под бројем: 03.2-5-43/06, од 12. септембра 2006. године. У акту се наводи да је Народна скупштина Републике Српске на 38. редовној сједници, одржаној 30. и 31. августа 2006. године, усвојила Закон о допуни Закона о уређењу простора и сагласно Амандману LXXXII на Устав Републике Српске овај закон је достављен на разматрање Вијећу народа. Клуб делегата бошњачког народа, својим актом број: 03.2-5-43/06, од 12. септембра 2006. године, је одлучио да покрене процедуру заштите виталног националног интереса бошњачког народа у погледу овог закона. С обзиром да Вијеће народа на 17. редовној сједници одржаној 20. октобра 2006. године није постигло сагласност свих клубова, Закон је ради усаглашавања прослијеђен Заједничкој комисији Народне скупштине и Вијећу народа. Како ни Заједничка комисија на сједници, одржаној 27. октобра 2006. године, није усагласила текст закона, питање је прослијеђено на одлучивање Уставном суду - Вијећу за заштиту виталног интереса, да донесе одлуку да ли се овај закон односи на витални национални интерес бошњачког народа.

Председавајући Вијећа народа, поред наведене документације, Вијећу је доставио и извод из стенограма Записника са 38. редовне сједнице Народне скупштине Републике Српске, одржане 30. и 31. августа 2006. године (у дијелу који се односи на тачку дневног реда о усвајању Закона о допунама Закона о уређењу простора), као и изводе из стенограма записника са 17. сједнице Вијећа народа, одржане 20. октобра 2006. године и са 18. сједнице Заједничке комисије Народне скупштине и Вијећа народа, одржане 27. октобра 2006. године (у дијелу који се односи на разматрање Одлуке о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа и на усаглашавању ставова поводом оспореног закона).

На основу акта председавајућег Вијећа народа и приложене документације, Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда је утврдило да је Народна скупштина Републике Српске на 38. редовној сједници, одржаној 30. и 31. августа 2006. године, изгласала Закон о допуни Закона о уређењу простора и да је Клуб делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске 12. септембра 2006. године, под бројем: 03.2-5-43/06, једногласно донио Одлуку о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о допуни Закона о уређењу простора. Уз захтјев је достављено и Образложење Одлуке на Закон о допуни Закона о уређењу простора. Поред истакнутог утврђено је да је

Вијеће народа на 17. редовној сједници, одржаној 20. октобра, о поднијетом захтјеву Клуба делегата бошњачког народа гласало по процедури за заштиту виталног интереса, али да није постигнута сагласност свих клубова у овом вијећу. Заједничка комисија Народне скупштине и Вијећа народа, на сједници одржаној 27. октобра 2006. године, није постигла сагласност поводом овог питања и предмет је прослијеђен Уставном суду - Вијећу за заштиту виталног интереса, да донесе одлуку да ли се предметни закон односи на витални интерес конститутивног бошњачког народа.

Увидом у Одлуку о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа, од 12. септембра 2006. године, Вијеће је утврдило да је у ставу I ове одлуке наведено да се "покреће питање заштите виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о допуни Закона о уређењу простора" и да ова одлука не садржи образложење.

У поступку одлучивања о прихватљивости захтјева, Вијеће је имало у виду одредбу члана 46. став 1. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 29/05), којом је одређена обавеза Вијећа да одлучи о прихватљивости захтјева у року од седам дана од пријема уредног захтјева, ако су испуњене процесне претпоставке за одлучивање о постојању виталног националног интереса конститутивног народа утврђене у Амандману LXXVII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава. Истом одредбом Пословника одређено је да је подносилац захтјева, уз захтјев за оцјену виталног националног интереса, Вијећу обавезан доставити:

- доказ о спроведеној процедури у смислу одредаба из члана 70. Устава Републике Српске (став 1. алинеја 1. члана 46.) и

- образложење захтјева са знаком повреде виталних националних интереса из члана 70. Устава Републике Српске (став 1. алинеја 2. члана 46.).

Вијеће је, такође, имало у виду и одредбу члана 47. Пословника, према којој је Вијеће обавезно, уколико подносилац захтјева не поступи по одредбама члана 46. овог пословника, донијети рјешење да је захтјев неприхватљив.

Сагласно наведеним одредбама и приложеној документацији која је достављена уз Захтјев за заштиту виталног националног интереса, Вијеће је утврдило да је у конкретном случају спроведена процедура за заштиту виталног интереса утврђена Амандманом LXXXII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава.

Истовремено Вијеће је утврдило да захтјев Клуба делегата бошњачког народа не садржи образложење са знаком повреде виталног националног интереса из Амандмана LXXVII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава, односно да подносилац захтјева није конкретизовао у чему се састоји повреда виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о допуни Закона о уређењу простора, а што је према одредби члана 46. став 1. алинеја 2. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске процесна претпоставка за одлучивање о прихватљивости захтјева за заштиту виталног националног интереса.

Имајући у виду напријед истакнуто, Вијеће је оцијенило да у конкретном случају захтјев Клуба делегата бошњачког народа није прихватљив, јер нису испуњене процесне претпоставке за одлучивање да ли се Закон о допуни Закона о уређењу простора односи на витални национални интерес бошњачког народа.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд - Вијеће за заштиту виталног националног интереса донијело је у саставу:

председавајући Бранко Сунарић, председник Суда Мирко Зовко и судије: Михаило Адамовић, Војин Бојанић, Адем Медић, др Душко Медић и Авдо Шпиљак.

Број: УВ-5/06
10. новембра 2006. године
Бања Лука

Председавајући Вијећа
за заштиту виталног
интереса Уставног суда
Републике Српске,
Бранко Сунарић, с.р.

На основу Амандмана LXXXII тачка б) ст. 5. и 6. на Устав Републике Српске, члана 62. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске - Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 54/05) и члана 47. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 29/05), Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, на сједници одржаној 10. новембра 2006. године, донијело је

РЈЕШЕЊЕ

Није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за покретање поступка за утврђивање постојања виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о грађевинском земљишту Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 30. и 31. августа 2006. године.

Образложење

Председавајући Вијећа народа Републике Српске доставио је 2. новембра 2006. године Вијећу за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске (у даљем тексту: Вијеће) акт број: 03.1/I-368/06, од 2. новембра 2006. године, којим се предлаже покретање поступка за утврђивање постојања виталног интереса конститутивног бошњачког народа у Закону о грађевинском земљишту Републике Српске, број: 01-1123/06, од 30. августа 2006. године, по захтјеву Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске. Уз наведени акт достављени су Закон о грађевинском земљишту Републике Српске, Одлука о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа, број: 03.2-5-43/06, од 12. септембра 2006. године, са образложењем. У акту се наводи да је Народна скупштина Републике Српске на 38. редовној сједници, одржаној 30. и 31. августа 2006. године, усвојила Закон о грађевинском земљишту Републике Српске, те је сагласно Амандману LXXXII на Устав Републике Српске, овај закон достављен на разматрање Вијећу народа. Клуб делегата бошњачког народа, својим актом број: 03.2-5-43/06, од 12. септембра 2006. године, одлучио је да покрене процедуру заштите виталног националног интереса бошњачког народа у погледу донесеног закона. С обзиром на то да Вијеће народа Републике Српске није постигло сагласност свих клубова поводом предметног закона, као ни Заједничка комисија Вијећа народа и Народне скупштине, питање је прослијеђено Уставном суду Републике Српске да донесе одлуку да ли се овај закон односи на витални интерес бошњачког народа.

Поред наведеног, у прилогу акта од 2. новембра 2006. године, председавајући Вијећа народа доставио је Суду: извод из стенограма записника са 38. редовне сједнице Народне скупштине Републике Српске, одржане 30. и 31. августа 2006. године (дио који се односи на тачку дневног реда о усвајању Закона о грађевинском земљишту Републике Српске), извод из стенограма Записника са 17. редовне сједнице Вијећа народа Републике Српске, одржане 20. октобра 2006. године (дио који се односи на поменути закон) и извод из стенограма Записника 18. сједнице Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа, одржане 27. октобра 2006. године (у дијелу који се односи на усаглашавање ставова поводом оспореног закона).

На основу поменутог акта предједавајућег Вијећа народа и приложене документације, Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда је утврдило да је Клуб делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске 12. септембра 2006. године, под бројем: 03.2-5-43/06, једногласно донио Одлуку о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о грађевинском земљишту, који је Народна скупштина усвојила 30. и 31. августа 2006. године. Поред тога, утврђено је да се на 17. редовној сједници Вијећа народа, одржаној 20. октобра 2006. године, о Одлуци Клуба делегата бошњачког народа од 12. септембра 2006. године гласало по процедури за заштиту виталног интереса, али није постигнута сагласност свих клубова у Вијећу народа. Заједничка комисија Вијећа народа и Народне скупштине на 18. сједници, одржаној 27. октобра 2006. године, такође није постигла консензус поводом овог питања, па је предмет прослијеђен Уставном суду да донесе одлуку да ли се наведени закон односи на витални национални интерес бошњачког народа.

У акту предједавајућег Вијећа народа Републике Српске наводи се да је Клуб делегата бошњачког народа, у конкретном случају, покренуо процедуру за заштиту виталног националног интереса, сматрајући да се Законом о грађевинском земљишту Републике Српске угрожавају витални национални интереси овог народа. Увидом у Одлуку о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа од 12. септембра 2006. године утврђено је да је у ставу I ове одлуке наведено да се: "покреће питање заштите виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о грађевинском земљишту Републике Српске". Уз наведену Одлуку достављено је образложење на Закон о грађевинском земљишту Републике Српске, у којем се наводи да предметна законска рјешења концептуално нису прихватљива, односно да одређена законска рјешења нису у сагласности са Уставом, па се на тај начин грађани доводе у неједнак положај.

У поступку одлучивања о прихватљивости захтјева Вијеће је имало у виду одредбу члана 46. став 1. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 29/05), према којој ће Вијеће одлучити о прихватљивости у року од седам дана од пријема уредног захтјева ако су испуњене претпоставке за одлучивање о постојању виталног националног интереса конститутивног народа утврђене у Амандману LXXXII на Устав Републике Српске. Наведеном одредбом такође је прописано да је подносилац захтјева, уз захтјев за оцјену виталног националног интереса, обавезан Вијећу доставити:

- доказ о спроведеној процедури у смислу одредаба из члана 70. Устава Републике Српске,

- образложење захтјева са назнаком повреде виталних националних интереса из члана 70. Устава Републике Српске.

Поред наведеног, Вијеће је имало у виду и одредбу члана 47. Пословника, према којој ће Вијеће, уколико подносилац захтјева не поступи по одредбама члана 46. овог пословника, донијети рјешење да је захтјев неприхватљив.

Оцјењујући изложено, Вијеће је утврдило да је у конкретном случају спроведена процедура у смислу Амандмана LXXXII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава. Међутим, утврђено је да захтјев Клуба делегата бошњачког народа не садржи образложење са назнаком повреде виталног националног интереса из Амандмана LXXXII на Устав Републике Српске, којим је допуњен члан 70. Устава, односно да подносилац захтјева није конкретизовао у чему се састоји повреда виталног националног интереса бошњачког на-

рода у Закону о грађевинском земљишту Републике Српске. Дакле, како из наведеног произилази, Клуб делегата бошњачког народа није поступио у складу са цитираном одредбом члана 46. став 1. алинеја 2. Пословника о раду Уставног суд Републике Српске.

Имајући у виду наведено, Вијеће је оцијенило да у конкретном случају захтјев Клуба делегата бошњачког народа није прихватљив, јер нису испуњене процесне претпоставке за одлучивање да ли се предметни закон односи на витални национални интерес бошњачког народа.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење Вијеће за заштиту виталног интереса донијело је у саставу: предједавајући Војин Бојанић, председник Уставног суда Мирко Зовко и судије: Михаило Адамовић, Адем Медић, др Душко Медић, Бранко Сунарић и Авдо Шпиљак.

Број: УВ-6/06
10. новембра 2006. године
Бања Лука

Предједавајући Вијећа
за заштиту виталног
интереса Уставног суда
Републике Српске,
Војин Бојанић, с.р.

Синдикат радника грађевинарства и стамбено-комуналних дјелатности Републике Српске и Удружење послодаваца грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Републике Српске

На основу члана 25. става 3. Посебног колективног уговора за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала, Републички одбор Синдиката радника грађевинарства и стамбено-комуналних дјелатности Републике Српске и Удружења послодаваца грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Републике Српске доносе сљедећу

ОДЛУКУ

Члан 1.

Најнижа цијена рада у предузећима грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Републике Српске утврђује се у висини од 100 КМ (стотину КМ).

Члан 2.

Цијена рада из члана 1. ове одлуке примјењиваће се од 1. новембра 2006. године и не односи се на доспјела, а неисплаћена примања из ранијег периода.

Члан 3.

Ова одлука ће се објавити у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 131/06
7. новембра 2006. године
Синдикат радника
грађевинарства и
стамбено-комуналних
дјелатности РС,
председник,
Миле Рибих, с.р.

Број: 87/06
7. новембра 2006. године
Удружење послодаваца
грађевинарства и
индустрије грађевинског
материјала РС,
председник,
Мр Борко Бурић, с.р.

На основу члана 130. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 38/00, 38/03 и 66/03) и члана 65. Општег колективног уговора ("Службени гласник Републике Српске", број 27/06), Синдикат радника грађевинарства и стамбено-комуналне дјелатности Републике Српске и Удружење послодаваца грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Републике Српске закључују

ПОСЕБАН КОЛЕКТИВНИ УГОВОР

ЗА ГРАЂЕВИНАРСТВО И ИНДУСТРИЈУ ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим посебним колективним уговором за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала Републике Српске (у даљем тексту: Колективни уговор) у складу са Законом о раду и Општим колективним уговором уређују се права и обавезе из рада и по основу рада радника у предузећима из области грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Републике Српске, а односи се на све запослене и послодавце који у складу са Законом о класификацији дјелатности и о регистру јединица разврставања ("Службени гласник Републике Српске", број 113/04) припадају областима грађевинарства и индустрији грађевинског материјала на територији Републике Српске.

Члан 2.

(1) Синдикална организација и послодавац могу закључити Појединачни колективни уговор.

(2) Појединачним колективним уговором уређују се права и обавезе из рада и по основу рада на нивоу предузећа или више повезаних предузећа (холдинг, трустови, групаације и др.).

(3) Појединачним колективним уговором не може се утврдити мањи обим права радника од права која су утврђена Законом о раду, Општим колективним уговором, Посебним колективним уговором и конвенцијама Међународне организације рада.

II - ЗАКЉУЧИВАЊЕ И ПРИМЈЕНА УГОВОРА О РАДУ

1. Форма и садржина уговора о раду

Члан 3.

Уговор о раду обавезно садржи све елементе уговора о раду утврђене Законом о раду и Општим колективним уговором.

2. Пробни рад

Члан 4.

(1) Правилником о раду или другим актом послодавца може се утврдити потреба за пробним радом и закључивање уговора о пробном раду.

(2) Послодавац је дужан сваком раднику са којим је закључио уговор о пробном раду, за вријеме трајања тог рада, обезбиједити стручан надзор и праћење његовог рада ради оцјењивања.

(3) Лица која врше стручан надзор и оцјењивање морају имати најмање квалификацију и степен стручне спреме радника чији рад надзиру, као и радно искуство на тим пословима и код тог послодавца.

(4) Оцјена пробног рада врши се свакодневно, а коначна оцјена резултата даје се послодавцу истеком пробног рада.

(5) Уколико је радник задовољан на пословима радног мјеста за вријеме пробног рада са послодавцем може закључити уговор о раду.

(6) Пробни рад може трајати до 90 дана, зависно од врсте и сложености послова на радном мјесту, чије трајање одређује послодавац.

Члан 5.

(1) Послодавац такође може прије закључивања уговора о раду са радником извршити провјеравање његових стручних и радних способности за обављање послова одређеног радног мјеста.

(2) Провјеравање се врши извршењем одређених послова, односно одређених задатака радног мјеста,

тестирањем или другим видом практичног рада које одреди послодавац.

Члан 6.

(1) Претходно провјеравање стручних и радних способности и оцјену пробног рада врши орган надлежан за доношење одлуке о пријему радника на рад.

(2) Против оцјене стручних и радних способности радника не може се уложити приговор, али у приговору против одлуке о пријему радника, могу се изнијети разлози који се односе на провјеравање стручних способности.

3. Стручно образовање и усавршавање радника

Члан 7.

(1) Послодавац је дужан да у складу са промјенама у процесу рада, техничко-технолошким унапређењима или потребама организације рада, обезбиједи стручно образовање и усавршавање радника.

(2) Послодавац који није раднику обезбиједио допунско оспособљавање, стручно образовање и усавршавање у складу са захтјевима процеса рада нема право на обезштење у случају материјалне штете која настане као посљедица нестручног рада, нити радник по том основу може тријети друге штетне посљедице.

4. Распоред радника у другом мјесту

Члан 8.

Послодавац може радника, за вријеме трајања уговора о раду, упутити на рад у друго мјесто:

а) ако упућивање не утиче штетно на здравље радника,

б) ако путовање у мјесто рада и повратка у мјесто пребивалишта радника у нормалним условима и средствима превоза, не траје дужи од три часа, а за мајке раднице, са дјететом од три до седам година, дужи од два часа дневно.

Члан 9.

(1) Послодавац може радника за вријеме трајања уговора о раду привремено упутити на рад у друга мјеста у Босни и Херцеговини гдје има своја радилишта, погоне или друге организационе дијелове, под условом да му обезбиједи:

а) најмање самачки смјештај са основним хигијенским условима за боравак,

б) најмање два бесплатна топла obroка у радне дане као и теренски додатак,

в) накнаду трошкова путовања за посјету породици најмање једном у мјесецу, уколико радник има породицу.

(2) Права из става 1. овог члана нема радник који има мјесто боравка у мјесту у које се упућује, осим права на топли оброк.

(3) Послодавац, у случају потребе, може распоредити радника на градилиште ван БиХ на начин и под условима који су регулисани важећим законима и Посебним уговором чије одредбе ће заједнички регулисати Синдикат и Послодавац.

(4) Радница за вријеме трудноће или радница која има дијете до осам година старости не може се упутити на рад у друго мјесто у смислу ст. 1. и 3., уколико она то не захтјева.

III - РАДНО ВРИЈЕМЕ

Члан 10.

(1) Пуно радно вријеме износи 40 часова седмично укључујући 30 минута одмора дневно.

(2) Радник може закључити уговор о раду, са пуним радним временом, само с једним послодавцем.

Члан 11.

(1) Послодавац је дужан да изврши распоред радног времена радника најмање за 30 наредних дана и да то огласи на начин који је приступачан свим радницама,

осим у посебним условима, а у складу са потребама посла.

(2) У предузећу, односно код послодавца гдје се ради у смјенама обавезно се обезбјеђује периодична измјена смјена, тако да радник једне смјене може да ради непрекидно најдуже једну седмицу.

Члан 12.

(1) Послодавац може да уведе прерасподјелу радног времена, у току грађевинске сезоне, у складу са чланом 44. Закона о раду.

(2) Начин организовања прерасподјеле радног времена послодавац уређује са посебном одлуком.

(3) Изузетно, у случају тренутног смањења обима послова послодавац може, уз пристанак радника, договорити и друге услове исплате плата, накнада и доприноса у циљу избјегавања отказа уговора о раду по овом основу.

Члан 13.

(1) Послодавац код кога је исказан вишак радника, у правилу, не може увести прековремени рад за квалификациону структуру за коју је исказан вишак радника.

IV - ОДМОРИ И ОДСУСТВА

1. Годишњи одмор

Члан 14.

(1) Радник који има шест мјесеци непрекидног рада има право на годишњи одмор у трајању од 18 радних дана.

(2) Годишњи одмор утврђен Законом о раду увећава се за по један дан за сваке навршене три године радног стажа. Годишњи одмор може се увећати и:

а) по основу услова рада - до четири дана,

б) по основу социјално-здравственог стања - радник са преосталом радном способношћу, радница - мајка која има дијете до седам година старости, самохрани родитељ код кога живи малољетно дијете - до четири дана,

в) по основу рада на нарочито тешким и по здравље штетним радним мјестима (радна мјеста на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, као и радна мјеста на којима је извршено скраћивање радног времена) - до четири дана.

Члан 15.

Радник који има мање од шест мјесеци непрекидног рада, има право на годишњи одмор у трајању од један дан за сваки навршени мјесец рада.

Члан 16.

(1) Годишњи одмор по правилу се користи непрекидно.

(2) Код распоређивања годишњег одмора послодавац ће узети у обзир жељу радника, с тим да се дио годишњег одмора може и мора користити и у сезони ако то процес производње дозвољава.

(3) Годишњи одмор се може користити и у дијеловима, с тим да један дио годишњег одмора мора износити двије седмице непрекидно, и преостали дио годишњег одмора мора искористити најкасније до краја јуна наредне године.

(4) Ако је код послодавца радно вријеме распоређено у шест радних дана у седмици, код одређивања годишњег одмора сматраће се да је радно вријеме распоређено у пет радних дана у седмици, тако да се субота неће рачунати у дане годишњег одмора.

2. Плаћено одсуство

Члан 17.

(1) Радник има право на плаћено одсуство у току једне календарске године у трајању до пет радних дана у сљедећим случајевима:

а) синдикалног образовања и усавршавања на курсевима и семинарима док исти трају, али не дуже од пет радних дана у току календарске године,

б) склапања брака - три радна дана,

в) рођења дјетета - један радни дан,

г) смрти члана породице - три радна дана,

д) добровољног давања крви - два радна дана приликом сваког давања,

ђ) ради задовољавања вјерских и традиционалних потреба - један радни дан,

е) у случају образовања и усавршавања на захтјев послодавца у складу са образовним програмом.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од пет радних дана у току једне календарске године, осим у случају смрти члана породице.

(3) Радник, у случају потребе, може у току календарске године користити плаћено одсуство по више основа.

(4) Послодавац може, на захтјев радника, одобрити плаћено одсуство дуже од пет радних дана у току календарске године у оправданим случајевима.

(5) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основама, потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.

(6) Чланом породице, у смислу овог уговора, сматрају се лица одређена Законом о раду.

3. Неплаћено одсуство

Члан 18.

(1) Раднику се може одобрити неплаћено одсуство ради:

а) обављања неодложних личних и породичних послова, које је радник дужан образложити у свом захтјеву;

б) припремања и полагања испита на факултету или другој образовној организацији, као и припремања магистерја или доктората, уколико се радник не образује у интересу послодавца;

в) посјета члану породице који живи у иностранству;

г) стручног усавршавања у иностранству, уколико усавршавање није на захтјев и у интересу послодавца;

д) њего тешко обољелог члана породице и

ђ) у другим оправданим случајевима.

(2) Дужину трајања неплаћеног одсуства заједнички утврђују радник и послодавац.

(3) За вријеме неплаћеног одсуства, права и обавезе радника по основу рада мирују, а трошкове пензијског и инвалидског осигурања сноси корисник неплаћеног одсуства.

V - ЗАШТИТА РАДНИКА

1. Заштита на раду

Члан 19.

(1) Послодавац је дужан да обезбједи све потребне услове рада и заштите на раду као и да предузме све мјере којим се штити физичко и психичко здравље радника у процесу рада у складу са законом и прописима из области заштите на раду.

(2) Послодавац је дужан обезбједити систематски преглед радника у складу са законом.

(3) Трошкови мјера заштите на раду падају на терет послодавца.

Члан 20.

Радник има право да одбије да ради ако му нису обезбјеђена прописана средства заштите на раду и о томе обавјештава Синдикат који од послодавца захтјева ефикаснију заштиту. Ако послодавац, након упозорења

Синдиката не предузме мјере заштите, Синдикат обавјештава непосредног руководиоца и инспектора рада, а за вријеме док се не обезбједе мјере заштите на раду, по налогу инспекције рада, радник има право на пуну накнаду плате на терет послодавца.

Члан 21.

Уколико се утврди да је радник радио или ради без заштитне опреме, а коју није имао на располагању, Синдикат ће од надлежног органа захтијевати покретање поступка одговорности непосредног руководиоца и одговорног лица задуженог за обезбјеђење заштите на раду.

Члан 22.

Послодавац је обавезан да све раднике осигура код осигуравајућег друштва (колективно осигурање) од посљедица повреде на раду или у вези са радом и за случајеве природне смрти услед несреће на послу (инвалидности, трајни губитак радне способности и слично).

Члан 23.

Представник Синдиката има право да се непосредно упозна са мјерама заштите на раду и условима рада на сваком радном мјесту, као и да предлаже послодавцу предузимање прописаних мјера заштите на раду.

Члан 24.

(1) Посебна заштита малољетника, болесних и инвалидних лица - регулисани су Законом о раду, Општим и Посебним колективним уговором.

(2) Приликом утврђивања послова за ова горе наведена лица мора се имати у виду тежина таквог посла, као и њихов утицај на здравље ових радника.

VI - ПЛАТЕ И НАКНАДЕ

1. Основна плата

Члан 25.

(1) Раднику припада право на плату и накнаде у складу са Законом о раду, Општим и Посебним и појединачним колективним уговором и уговором о раду.

(2) Основна плата за пуно радно вријеме и утврђени учинак утврђује се тако што се цијена рада утврђена на нивоу гране, групације или предузећа, као израз вриједности за најједноставнији рад помножи са одговарајућим коефицијентом који се утврђује овим уговором или појединачним колективним уговором (уколико је закључен).

(3) Учесници и потписници овог колективног уговора, у правилу, крајем сваке године, зависно од кретања цијена, инфлације договарају и утврђују најнижу цијену рада за сљедећу годину.

(4) Појединачна примања су тајна.

(5) Плата се исплаћује у нето износу.

Члан 26.

(1) Основна плата приправника и других радника који немају положен стручни или други одговарајући испит, који су по закону дужни положити, умањује се за 20%.

(2) Саставни дио основне плате је увећање по основу укупног радног стажа радника, које износи за 0,50% за сваку годину радног стажа.

Члан 27.

(1) Коефицијенти групе сложености послова утврђени су по платним групама од прве групе као најједноставнији до седме групе као најсложеније и то:

I група

У овој групи су једноставни рутински послови који се обављају једноставним радњама.

НК .....1,90 - 2,00.

II група

Обухвата послове полуквалификованог радника за који је потребан други степен стручне спреме који се стиче праксом од шест мјесеци до двије године.

ПК ..... 2,10 - 2,20.

III група

Средње сложени послови за чије је обављање потребно стручно образовање у трајању од три године.

КВ ..... 2,30 - 2,80.

IV група

Сложени послови за чије је обављање потребно стручно образовање од четири године.

ССС ..... 2,90 - 3,20.

V група

Сложенији послови за које је потребан пети степен стручне спреме ВКВ радник.

ВК ..... 3,30 - 3,50.

VI група

Сложени и специјализовани послови за чије је обављање потребан први степен образовања на факултету или завршена виша школа.

ВС ..... 3,60 - 4,20.

VII група

Сложене и високо сложене послове за чије је обављање потребно заокружено теоријско и практично знање, односно потребан је завршен степен образовања на факултету или високој школи ВСС.

ВСС ..... 4,30 - 5,80.

(2) За послове магистра и послове доктора наука послодавац и радник договарају и потписују договорене плате.

Члан 28.

(1) Ако радник који је распоређен на радно мјесто не испуњава услове у погледу стручне спреме прописане за то радно мјесто, одређује му се доња граница коефицијента радног мјеста на које је распоређен.

(2) Код распоређивања радника осим стручне спреме у изузетним случајевима послодавац може поштовати и критеријум "знања стеченог искуством у раду".

Члан 29.

(1) Послодавац је дужан обрачунати и исплатити плату у складу са овим уговором и уговором о раду у периодима не дужим од тридесет дана.

(2) Послодавац који на дан доспјелости не исплати плату и накнаду плате дужан је, до краја мјесеца у којем је доспјела исплата плата или накнада плата, уручити раднику писмени обрачун плате или накнаде коју је био дужан исплатити.

2. Увећање основне плате

Члан 30.

(1) Радник има право на увећану основну плату по основу:

а) обављања високо сложених, најсложенијих и изузетно значајних послова,

б) посебних резултата у раду,

в) посебно отежаних услова рада.

(2) Висину увећања по основама из претходног става утврђује послодавац.

Члан 31.

(1) Увећање по основима из претходног члана може износити до 20%.

(2) Посебном одлуком послодавца могу се предвидјети и други специфични услови за повећање плата.

Члан 32.

(1) Основна плата радника може се повећати у складу са резултатима пословања.

(2) Послодавац може са радником од којег рада битно зависи пословни успјех и обаљање основне дјелатности, уговорити плату, изван критеријума утврђених овим колективним уговором, с тим да је дужан периодично оцјењивати резултате рада радника.

3. Помоћ раднику**Члан 33.**

(1) Раднику или његовој породици припада помоћ у случају:

а) смрти радника - до три просјечне плате у Републици Српској;

б) смрти члана уже породице - до двије просјечне плате у Републици Српској;

в) тешке инвалидности и дуготрајне болести радника - до једне просјечне плате у Републици Српској.

**VII - ОДГОВОРНОСТ ЗА ПОВРЕДУ ОБАВЕЗА
ИЗ УГОВОРА О РАДУ И МАТЕРИЈАЛНА
ОДГОВОРНОСТ**

1. Врсте повреде радних обавеза**Члан 34.**

Повреде радних обавеза могу бити:

а) теже које су прописане Законом о раду,

б) лакше које су утврђене у складу са овим Колективним уговором и нормативним актима послодавца.

2. Дисциплински поступак**Члан 35.**

Актом послодавца уређује се покретање, вођење, застарјелост поступка за утврђивање дисциплинске одговорности због тежих и лакших повреда радних обавеза и друга питања од значаја за заштиту радне дисциплине, као и питање материјалне одговорности радника.

Члан 36.

(1) Пријаву за покретање дисциплинског поступка подноси лице које има сазнања о учињеној повреди радне обавезе.

(2) Пријава за покретање дисциплинског поступка подноси се у писменој форми и иста мора бити образложена и поткријепљена доказима.

Члан 37.

Дисциплински поступак покреће се рјешењем директора или лица које он непосредно овласти и оно садржи: име и презиме радника који је учинио повреду радне обавезе, радно мјесто, занимање и друге потребне податке, чињенични опис повреде радне обавезе, вријеме, мјесто и начин извршења, врсту и правну квалификацију повреде радне обавезе, последице учињене повреде, податке о причињеној штети, доказе за наводе из захтјева и др.

Члан 38.

(1) Поступак утврђивања одговорности за теже повреде радних обавеза и дужности спроводи дисциплинска комисија која се састоји од три члана.

(2) Чланове дисциплинске комисије бира управа предузећа.

(3) У предузећима која запошљавају мање од три запослена радника, поступак утврђивања одговорности за теже повреде радних обавеза, утврђивање дисциплинске одговорности и изрицање санкције врши Послодавац или лице које он овласти.

Члан 39.

(1) Рјешење о покретању дисциплинског поступка заједно са комплетним предметом и свим прилозима

обавезно се достављају раднику, дисциплинској комисији и синдикалној организацији, уколико је она организована.

(2) Комисија ради у пуном саставу, а одлуке доноси већином гласова.

(3) Раднику против којег је покренут дисциплински поступак, директор и орган управљања су обавезни омогућити приступ свој потребној документацији као и присуство сједницама на којима се расправља о дисциплинској одговорности.

(4) У току дисциплинског поступка радника, ако то захтјева, заступа синдикат.

(5) Против рјешења, радник може уложити приговор комисији, у року од осам дана од дана пријема истог.

Члан 40.

(1) По пријему рјешења председник комисије позива подносиоца захтјева, радника против кога се води дисциплински поступак, представнике синдиката, уколико је он организован, свједоке и друга лица за утврђивање дисциплинске одговорности.

(2) Позив мора бити уручен најкасније осам дана прије одржавања расправе.

(3) Расправом руководи председник комисије који даје и одузима ријеч, поставља питања, тражи објашњења, а након тога даје ријеч члановима комисије.

(4) Расправа ће се одложити ако не постоји доказ да је позив уручен, односно ако је радник оправдано спријечен да дође на расправу, а тада се одређује нови термин одржавања расправе.

(5) У току расправе разматра се мишљење синдиката, ако је исто достављено, о учињеној повреди радне дужности.

(6) У току расправе води се записник у који се уносе сви подаци у току вођења расправе, а након завршене расправе комисија доноси одлуку о дисциплинској одговорности.

Члан 41.

Дисциплинска комисија по спроведеном поступку и тачно утврђеном чињеничном стању обуставља поступак ако је наступила застара за покретање и вођење поступка, ослобађа радника одговорности или изриче мјере за учињену повреду радне обавезе у складу са Општим колективним уговором и Законом о раду.

Члан 42.

(1) Радник против кога се води дисциплински поступак, подносилац пријаве и послодавац, уколико сматрају да је одлуком дисциплинске комисије повријеђено њихово право, заштиту права остварују у складу са Законом о раду.

(2) Жалба одлаже извршење одлуке, а одлука другостепеног органа је коначна.

3. Лакша повреда радне обавезе**Члан 43.**

(1) Лакшом повредом радне обавезе сматра се повреда радне обавезе и радне дисциплине која није одређена као тежа повреда, а која ће се утврдити појединачним колективним уговором или посебним актом Послодавца.

(2) За учињену лакшу повреду радне обавезе може се изрећи мјера писменог упозорења, опомене и новчана казна у висини 10% од нето плате радника у трајању до три мјесеца.

(3) Орган надлежан за вођење поступка и извршење мјера за лакшу повреду радне обавезе је директор или лице које он овласти.

4. Накнаде материјалне штете**Члан 44.**

(1) Ако радник намјерно или из крајње непажње проузрокује материјалну штету дужан је исту надокнадити.

(2) Висину штете, начин и накнаду утврђује надлежни орган, односно послодавац.

VIII - ЗАЈЕДНИЧКА КОМИСИЈА

Члан 45.

(1) За тумачење и праћење примјене овог колективног уговора, рјешавање спорних питања која настану у спровођењу Колективног уговора, учесници споразума формирају комисију у коју улазе по три представника потписника Колективног уговора.

(2) Комисија доноси закључке консензусом.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Права и обавезе из рада и по основу рада радника и послодавца, а која нису посебно регулисана овим уговором, непосредно ће се остваривати примјеном Општег колективног уговора (Службени гласник Републике Српске" бр. 27/06 и 31/06) и Закона о раду.

Члан 47.

Овај колективни уговор непосредно се примјењује и код послодавца над којим је покренут стечајни поступак, а односи се на раднике са којима је стечајни управник закључио уговор о раду док траје стечајни поступак.

Члан 48.

(1) У случају спора о закључивању, примјени, измјени или допуни, односно отказивању овог уговора или спорова везано за примјену, примијениће се одредбе чл. 135. и 139. Закона о раду.

(2) Учесници у закључивању овог колективног уговора могу споразумно да промијене одредбе овог колективног уговора.

(3) Поступак за измјене и допуне овог колективног уговора може покренути свака уговорна страна потписница овог колективног уговора.

(4) Измјене и допуне Колективног уговора врше се по поступку по којем је закључен.

(5) Рјешавање насталог спора учесници у закључивању овог колективног уговора могу повјерити и арбитражи.

(6) Одлука арбитраже доноси се консензусом и обавезујућа је за стране у спору.

Члан 49.

(1) Овај уговор закључује се на неодређено вријеме, потписивањем страна уговорница, а ступа на снагу у року од осам дана по објављивању у "Службеном гласнику Републике Српске".

(2) Ступањем на снагу овог уговора престаје да важи Посебан колективни уговор грађевинарства и стамбено-комуналне дјелатности Републике Српске објављен у "Службеном гласнику Републике Српске", број 2/98, те Измјене и допуне Посебног колективног уговора грађевинарства и стамбено-комуналне дјелатности Републике Српске објављене у "Службеном гласнику Републике Српске", број 26/98.

Број: 130/06
7. новембра 2006. године
Синдикат радника
грађевинарства и
стамбено-комуналних
дјелатности РС,
председник,
Миле Рибих, с.р.

Број: 86/06
7. новембра 2006. године
Удружење послодавца
грађевинарства и
индустрије грађевинског
материјала РС,
председник,
Мр Борко Ђурић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Вијећу од пет судија, у предмету број АП 905/05, рјешавајући апелацију "Тргопревоза" д.о.о. Брчко, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. алинеја 2, члана 61. ст. 1. и 2. и

члана 64. став 2. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 60/05), у са-ставу:

- Хатица Хаџиосмановић, председник,
- Миодраг Симовић, потпредседник,
- Валерија Галић, потпредседник,
- Мато Тадић, судија и
- Јово Росић, судија,

на сједници одржаној 20. септембра 2006. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација "Тргопревоза" д.о.о. Брчко.

Утврђује се повреда члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Ова одлука се доставља Влади Федерације Босне и Херцеговине да би се обезбиједила апелантова уставна права у складу са овом одлуком.

Влади Федерације Босне и Херцеговине се налаже да, у року од три мјесеца од достављања ове одлуке, обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама у складу са чланом 74. став 5. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. "Тргопревоз" д.о.о. Брчко (у даљем тексту: апелант), ког заступа Осман Мулахалиловић, адвокат из Брчког, поднио је 4. априла 2005. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) због неспровођења извршења дозвољеног Рјешењем Општинског суда у Сарајеву (у даљем тексту: Општински суд) број Ип-1788/99 од 29. јуна 1999. године и рјешења којим се Општински суд прогласио апсолутно ненадлежним за поступање.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, од Општинског суда и учесника у поступку, Федералног министарства одбране - Војске Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: тужена), које заступа Правобранилаштво, затражено је 21. новембра 2005. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Општински суд је доставио одговор на апелацију 5. јануара 2006. године, а тужена 15. децембра 2005. године.

4. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговори су достављени апеланту 14. јуна 2006. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Пресудом Кантоналног суда у Тузли (у даљем тексту: Кантонални суд) број Пс-382/97 од 31. марта 1998. године, која је потврђена Пресудом Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Врховни суд ФБиХ) број Пж-207/98 од 20. октобра 1998. године, у поступку поводом апелантове тужбе против тужене ради накнаде штете и исплате дуга тужена је обавезана да апеланту на име накнаде материјалне штете за нестало теретно возило исплати износ од 24.137,00 КМ и на име испуњења обавезе према рачунима из уговора о уступању потраживања износ од 21.547,00 ДМ, уз камате утврђене пресудом и трошкове поступка у износу од 2.097,00 КМ, у року од 15 дана под пријетњом принудног извршења.

7. Пошто тужена није добровољно извршила обавезу утврђену правоснажном пресудом, апелант је 14. маја 1999. године поднио предлог за дозволу извршења правоснажне пресуде у дијелу који се односи на доспјелу обавезу према рачунима из уговора о уступању потраживања са обзиром на то да први став правоснажне пресуде, који се односи на теретно возило, није извршив сходно Закону о обустави од извршења. Општински суд је Рјешењем број Ип-1788/99 од 29. јуна 1999. године дозволио предложено извршење и истовремено утврдио да се на основу Закона о обустави од извршења потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине ФБиХ", број 39/98) предметно рјешење не може да спроведе за

период од три године од дана ступања на снагу наведеног закона.

8. Апелант је 1. октобра 2004. године ургирао да се спроведе извршење с обзиром на то да је од дана дозволе извршења про- текло више од пет година. Општински суд је, поступајући сходно апелантовом предлогу, донио Рјешење број Ип-1788/99 од 29. октобра 2004. године, којим се прогласио апсолутно ненадлежним за поступање у конкретной правној ствари, и Рјешење о извршењу број Ип-1788/99 од 29. јуна 1999. године ставио ван снаге, а предлог за дозволу извршења одбадио као недозвољен. У изреци овог рјешења констатовано је, осим наведеног, да ће се по правоснажности рјешења цео спис са извршном судском одлуком - пресудом Кантоналног суда и пресудом Врховног суда доставити Федералном министарству финансија, у складу са чл. 6. и 7. Уредбе о начину утврђивања и реализације јавног дуга ФБиХ насталог за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине ФБиХ", број 1/02).

9. У образложењу рјешења којим се Општински суд прогласио апсолутно ненадлежним за поступање је наведено да је Рјешење о извршењу број Ип-1788/99 од 29. јуна 1999. године донесено на основу правоснажне и извршне судске пресуде. Увидом у правоснажну пресуду овај суд је утврдио да је тужена изузела теретно моторно возило, апелантову својину, за потребе одбране, те да су остала апелантова потраживања (наведена у ставу 2. правоснажне пресуде) у укупном износу од 21.547,00 КМ настала за вријеме рата и директне ратне опасности (односе се на резервне дијелове и опрему за возила), такође, за потребе одбране. У образложењу је констатовано да је на основу Уредбе о начину утврђивања и реализације јавног дуга ФБиХ насталог за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", број 17/02) одређено да правна и физичка лица која имају потраживања према Федерацији, на основу члана 2. Закона о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратних стања и директне ратне опасности, своја потраживања могу да пријаве Комисији за утврђивање и реализацију потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности (у даљем тексту: Комисија). У члану 12. исте уредбе је одређено да, у случају покретања извршног поступка по правоснажним пресудама надлежног суда или коначним рјешењима Министарства одбране и Министарства унутрашњих послова и надлежних органа управе, а које се односе на јавни дуг из члана 3. Закона, суд извршну одлуку упућује Комисији у надлежност. Суд је закључио да је апелантовом потраживање настало за вријеме рата и директне ратне опасности, те је као такво проглашено јавним дугом због чега се пријављује Комисији за утврђивање и реализацију потраживања насталих у том периоду.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

10. Апелант сматра да је доношењем рјешења којим се суд прогласио апсолутно ненадлежним за поступање у поступку извршења дошло до повреде његовог права на правично суђење и права на имовину, заштићених чланом П/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и чланом 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Апелант истиче да није правилно позивање Општинског суда на одредбе Уредбе о начину утврђивања и реализације дуга Федерације БиХ насталог за вријеме ратног стања и директне ратне опасности, јер је у међувремену ступио на снагу Закон о привременом одгајању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета ФБиХ ("Службене новине ФБиХ", бр. 9/04 и 30/04), којим је прописано да ће се он примјењивати до доношења закона којим ће се регулисати начин измирења обавеза на основу извршних судских одлука. Истакао је да је 28. новембра 2004. године ступио на снагу Закон о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза ФБиХ због чега се, сходно апелантовом мишљењу, не могу више да примјењују подзаконски акти који су донесени на основу закона који више не важи. Осим наведеног, надлежност судова је установљена законом и само законом може да се мијења, па га, сходно апелантовом мишљењу, не могу да одређују управни органи, и то подзаконским актима. Даље, примјена Закона о привременом одгајању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета ФБиХ би била неправилна, јер је одредбама измијењеног члана 3. Закона о привременом одгајању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета ФБиХ прописано да ће се он примјењивати до доношења закона којим ће се регулисати начин измирења обавеза на основу правоснажних судских одлука. Не постоји ефективно правно средство којим би се апеланту омогућило намирење. Држава, сходно апелантовом мишљењу, не може да доноси прописе којима ће се зауставити извршење правоснажних судских одлука, јер

би то било супротно принципу владавине права из члана 1/2. Устава Босне и Херцеговине, као и праву на правично суђење из члана П/3е) Устава Босне и Херцеговине.

б) Одговор на апелацију

11. Општински суд сматра да предметно извршење није могуће спровести у судском извршном поступку, него ће се реализовати у Комисији за утврђивање и реализацију потраживања насталих за вријеме рата и директне ратне опасности, у складу са Законом о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности и у складу са одредбама Уредбе о начину утврђивања и реализовања јавног дуга ФБиХ насталог за вријеме рата и директне ратне опасности. Општински суд закључио је да је постојао "законски основ" за доношење рјешења којим се суд прогласио апсолутно ненадлежним за поступање у конкретной правној ствари и према правоснажности га проследијемо Комисији. Сходно мишљењу Општинског суда, поступањем суда апелант није лишен свога права на имовину, него своја права остварује пред другим органом.

12. Тужена је у одговору на апелацију истакла да су наводи апелације неосновани, јер је апелант у конкретном случају имао могућност да изјави жалбу на рјешење којим се суд прогласио апсолутно ненадлежним, а како то није учинио, одлука коју оспорава није коначна. Ради опреза, истакла је да је Општински суд поступио у складу са важећим прописима и правилно донио оспорено рјешење. Доношењем Закона о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине заштитила је фискални систем од прејаког удара а уједно потврдила да планира да измири обавезе према динамички обезбјеђена новчаних средстава из којих би се плаћао настали јавни дуг. На основу изложеног, предлаже да Уставни суд одбије апелацију.

V - Релевантни прописи

13. У Закону о привременој обустави од извршења потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине Федерације БиХ", број 39/98) релевантне одредбе гласе:

"Члан 1.

Овим законом привремено се обустављају од извршења потраживања правних и физичких лица према Федерацији Босне и Херцеговине насталих за потребе одбране у периоду ратног стања и директне ратне опасности на територији Федерације Босне и Херцеговине.

Извршење пресуда и управних аката за потраживање из става 1. овог члана, уколико се прије не постигне поравнање, почиње истеком рока од три године од дана ступања на снагу овог закона."

14. У Закону о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине Федерације БиХ", број 43/01) релевантне одредбе гласе:

"Члан 3.

Под потраживањима која се утврђују и остварују овим законом подразумевају се потраживања правних и физичких лица према слједећим основима:

- мобилисаних или уступљених материјално-техничких средстава и опреме,
- испорука материјала, производа и робе и извршених услуга за потребе одбране,
- уступљених новчаних средстава у складу са Законом, другим прописом или општим актом и
- другим основима за потребе одбране.

(...)

Члан 6.

Потраживања из члана 3. овог закона проглашавају се јавним дугом Федерације и на њих се не обрачунавају камате за период од дана настанка до дана реализације.

До доношења прописа из члана 7. овог закона потраживања из става 1. овог члана неће се исплаћивати.

Члан 7.

Влада Федерације Босне и Херцеговине на предлог Министарства финансија прописује начин утврђивања и реализације јавног дуга из члана 6. овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона."

15. У Уредби о начину утврђивања и реализацији јавног дуга Федерације Босне и Херцеговине насталог за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине

Федерације БиХ”, бр. 17/02, 34/02 и 34/02) релевантне одредбе гласе:

“Члан 2.

Јавни дуг Федерације у смислу ове уредбе су потраживања из члана 3. Закона о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности (...) (у даљем тексту: Закон) настала у периоду од 8. априла 1992. до 23. децембра 1996. године, и то:

- мобилисана или уступљена материјално-техничка средства и опрема,
- испорука материјала, производа и робе и извршених услуга за потребе одбране,
- уступљених новчаних средстава у складу са Законом, другим прописом или општим актом и
- другим основима за потребе одбране.

Члан 3.

Правна и физичка лица која имају потраживања према Федерацији на основу члана 2. Закона своја потраживања могу да пријаве Комисији за утврђивање и реализацију потраживања насталих за вријеме ратних стања и директне ратне опасности (у даљем тексту: Комисија).

(...)

Члан 6.

Комисија ће координисати активности на спровођењу ове уредбе, утврдити укупан износ потраживања и извјестити Владу Федерације Босне и Херцеговине ради утврђивања коначног износа јавног дуга. (...)

(...)

Члан 12.

У случају покретања извршног поступка по правоснажним пресудама надлежног суда или коначним рјешењима Министарства одбране и МУП-а и надлежних органа управе, а које се односе на јавни дуг из члана 3. Закона, суд ће извршну одлуку упутити Комисији на надлежност.

Правно лице коме се достави извршна одлука за потраживање из основа јавног дуга у складу са чланом 3. Закона обавезно је одлуку доставити одмах Комисији која поступа у складу са одредбама ове уредбе.

Мишљење Комисије је обавезујуће за судове и правна лица из ст. 1. и 2. овог члана.”

16. У Закону о привременом одгађању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет Буџета Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације БиХ”, број 9/04) релевантне одредбе гласе:

“Члан 1.

Овим законом се привремено одгађају од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет Буџета Федерације Босне и Херцеговине, кантона и општина.

Члан 2.

Под извршним одлукама подразумевају се извршна документа донесена у судском и управном поступку, а која се односе на потраживања настала на основу:

- старе девизне штедње;
- разне материјалне и нематеријалне штете;
- потраживања настала за вријеме рата и директне ратне опасности;
- заосталих неизмирених обавеза корисника буџета.

Члан 3.

Овај закон ће се примјењивати до доношења закона којим ће се регулисати начин измирења обавеза из извршних одлука из члана овог закона, а најкасније до 31. маја 2004. године.

(...)

Члан 8.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о привременој обустави од извршења потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности (“Службене новине Федерације БиХ”, број 39/98).”

17. У Закону о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације БиХ”, број 66/04) релевантне одредбе гласе:

“Члан 3.

Унутрашњи дуг Федерације износи (...), а чине га:

(...) обавезе за потраживања настала у рату или током директне ратне опасности (у даљем тексту: ратна потраживања), као материјалне и нематеријалне штете (...)

(...)

Унутрашњи дуг који се измирује путем издавања обвезница представља потпуну исплату сваког потраживања за које су издате обвезнице.

(...)

На извршне акте који су уређени Законом о привременом одгађању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета Федерације Босне и Херцеговине (...) примјењују се одредбе овог закона.

(...)

Члан 16.

Ратна потраживања из члана 3. овог закона су обавезе настале у периоду од 18. септембра 1991. године до 23. децембра 1996. године и за која су физичка и правна лица прописно пријавила потраживања, сходно Закону о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности (...) и Уредби о начину утврђивања и реализовања јавног дуга Федерације Босне и Херцеговине насталог за вријеме ратног стања и директне ратне опасности. (...)

Члан 17.

Обавезе за ратна потраживања измиреваће се издавањем обвезница.

Камата на ратна потраживања отписује се.

(...)

Члан 20.

Обвезнице за измирење обавеза за ратна потраживања издају се на износ главнице који не прелази 900 милиона КМ, не акумулишу камату, имају рок доспијећа који не прелази 50 година и исплаћиваће се у десет годишњих рата, почев најкасније девет година прије крајњег рока доспијећа.”

18. У Закону о извршном поступку (“Службени гласник СФРЈ”, бр. 20/78, 6/82, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90 и 35/91, те “Службени лист РБиХ”, бр. 16/92 и 13/94) релевантне одредбе гласе:

“Члан 8.

(...) Против рјешења о извршењу дужник може да изјави приговор (члан 48). (...)

Против рјешења донесеног по приговору може да се изјави жалба.

Жалба и приговор не одгађају извршење, ако овим законом није друкчије одређено.

Одлука донесена по жалби је правоснажна. (...)

Члан 10.

У поступку извршења и обезбјеђења суд је дужан да поступа хитно. (...)

19. У Закону о извршном поступку (“Службене новине Федерације БиХ”, број 32/03) релевантне одредбе гласе:

“Члан 5.

(1) У поступку извршења суд је дужан да поступа хитно. (...)

(...)

Члан 166.

Извршење ради остварења новчаног потраживања према извршенику може да се проведе на свим средствима на његовим рачунима код банке, осим ако законом није друкчије одређено. (...)

(...)

Члан 170.

(1) Ако банка сматра да постоје законске или друге сметње за извршење по одредбама главе XII овог закона, задржаће рјешење о извршењу, извршити пљенидбу средстава извршеника и о сметњама обавијестити суд.

(2) Ако се ради о сметњама трајне природе, суд ће обуставити поступак, а у случају других разлога обавијестиће тражиоца извршења и банку о даљњем поступању.

(...)

Члан 226.

Поступак извршења започет до дана почетка примјене овог закона окончаће се по одредбама овог закона.

(...)

Члан 228.

У извршном поступку регулисаном овим законом не примјењују се одредбе других закона које се односе на захтјев за одгањање и прекид извршења.

Члан 229.

Даном примјене овог закона престаје примјена закона којима је уређен извршни поступак, а који су се примјењивали на територији Федерације до дана почетка примјене овог закона.

Члан 230.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ", а почеће се примјењивати по истеку 60 дана од дана његовог ступања на снагу."

VI - Допустивост

20. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд може да разматра апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

21. У складу са чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

22. У контексту апелационе надлежности Уставног суда из члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, израз "пресуда" се мора широко тумачити. Тај израз не треба само укључивати све врсте одлука и рјешења већ и недостатак доношења одлуке када се за такав недостатак утврди да је неуставан (види, Уставни суд, Одлука број У 23/00 од 2. фебруара 2001. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 10/0). Уставни суд истиче да, у складу са чланом II/1. Устава Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина и оба ентитета треба да обезбиједи највиши ниво људских права и основних слобода и да се, у складу са чланом II/2. Устава Босне и Херцеговине, права и слободe одређени Европском конвенцијом и њеним протоколима директно примјењују у Босни и Херцеговини.

23. Зато, Уставни суд апелацију тумачи тако да се апелант позива на своје право из члана II/3e) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције које садржи право на приступ суду.

24. Полазећи од праксе Европског суда за људска права у погледу исцрпљивања правних лијекова, Уставни суд истиче да се приликом примјене одредби из члана 16. став 1. Правила Уставног суда, та одредба мора да примјењује уз одређен степен флексибилности и без претјераног формализма (види, Европски суд за људска права, Sardaot против Француске, пресуда од 19. марта 1991. године, Серија А број 200, став 34). Уставни суд наглашава да правило исцрпљивања правних лијекова који су могући према закону није апсолутно, нити може да се примјењује аутоматски, те приликом испитивања да ли је било поштовано, битно је узети у обзир одређене околности сваког појединог предмета (види, Европски суд за људска права, Van Oosterwijck против Белгије, пресуда од 6. децембра 1980. Серија А број 40, став 35). То, између осталог, значи да се мора реално узети у обзир не само постојање формалних правних средстава у правном систему већ и свеукупни правни и политички контекст, као и апелантове личне прилике.

25. Имајући у виду наведене околности, Уставни суд примјењује да у Босни и Херцеговини, у конкретном случају у Федерацији БиХ, не постоји дјелотворно правно средство које би омогућило апелантима да се жале због неизвршења правоснажног рјешења о извршењу судске пресуде. Уставни суд сматра да недостаци у организацији судског система ентитета, односно државе, не смију да утичу на поштивање индивидуалних права и слобода утврђених Уставом Босне и Херцеговине, као што то захтијева гаранција из члана 6. Европске конвенције.

26. Уставни суд истиче да се на појединца не може да стави претјеран терет у откривању који је најефикаснији пут којим би се остварила његова права. Такође, Уставни суд запажа да је један од основних постулата Европске конвенције да правна средства, која су појединцу на располагању, треба да буду лако доступна и разумљива, те да се пропуст у организацији правног и судског система државе, који угрожава заштиту индивидуалних права, не може да припише појединцу. Осим тога, дужност државе је да организује свој правни систем тако да омогући судовима да се повинују захтјевима и условима Европске конвенције (види, Европски суд за људска права, Zanghi против

Италије, пресуда од 19. фебруара 1991. године, Серија А број 194, став 21).

27. У конкретном случају Уставни суд сматра да је ријеч о пропуштању да се изврши правоснажно рјешење о извршењу судске пресуде, као и да апелант нема на располагању дјелотворан правни лијек којим би постигао спровођење рјешења о извршењу.

28. На основу свега наведеног, Уставни суд закључује да је апелација допуштима.

VII - Меритум

29. Апелант сматра да је неспровођењем правоснажног рјешења о извршењу судске пресуде повријеђено његово право из члана II/3e) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Члан II/3e) Устава Босне и Херцеговине гласи:

"Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободe из става 2. овог члана, што укључује:

(...)

е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком".

Члан 6. став 1. Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

"Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега свако има право на правично суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом.

(...)"

30. Апелант се, у суштини, жали на то што се не извршава правоснажна судска одлука, којом му је досуђен одређени новчани износ на име дуга насталог у ратном периоду. У погледу ових апелантових навода, Уставни суд се позива на праксу Европског суда за људска права сходно којој члан 6. став 1. Европске конвенције обезбјеђује свакоме праву да изнесе захтјев који се односи на његова грађанска права и обавезе пред суд или трибунал (види, Европски суд за људска права, Hornsby против Грчке, пресуда од 19. марта 1997. године, став 40). У том смислу, то обухвата "право на суд" у чијем оквиру је и право на приступ суду као један аспект тог права, тј. право да се покрене поступак пред судовима у грађанским стварима (види, Европски суд за људска права, Philis против Грчке, пресуда од 27. августа 1991. године, Серија А-209, стр. 20, став 59). Међутим, то право би било илузорно уколико би домаћи правни систем држава уговорница дозвољавао да коначне извршне судске одлуке остану неизвршене на штету једне од страна. Било би неприхватљиво да члан 6. Европске конвенције детаљно прописује процедуралне гаранције дате странкама - поступак који је правичан, јаван и експедитиван - без заштите спровођења судске одлуке. Тумачити члан 6. Европске конвенције као да се тиче искључиво вођења поступка водило би сигурно у ситуације инкомпатибилне са принципима владавине права које су државе уговорнице преузеле када су ратификовале Европску конвенцију. Зато, извршење пресуде коју донесе било који суд мора да буде посматрано као интегрални дио "суђења" у смислу члана 6. Европске конвенције (види, Европски суд за људска права, Golde против Уједињеног Краљевства, пресуда од 7. маја 1974. године, Серија А-18, стр. 16-18, ст. 34-36). Осим тога, Европски суд за људска права је већ прихватио тај принцип у предметима који се тичу дужине поступка (види, Европски суд за људска права, Di Pede против Италије и Zappia против Италије, пресуда од 26. септембра 1996. године у Извјештајима о пресудама и одлукама 1996-IV, стр. 1383-1384, ст. 20-24 и стр. 1410 и 1411, ст. 16-20).

31. Осим наведене праксе Европског суда за људска права, постоји и низ одлука које су донијеле институције основане у складу са Анексом 7. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, Дом за људска права (види предмет број СН/96/17, Блентић против Републике Српске, Одлука о прихватљивости и меритуму урочена 3. децембра 1997. године) и Омбудсмен за људска права за Босну и Херцеговину (види предмет број (Б) 746/97, Б.Д. против Федерације Босне и Херцеговине, Извјештаји од 24. марта 1999. године) у којима је утврђено кршење члана 6. Европске конвенције због неизвршења правоснажних судских одлука. Такође, Уставни суд у својој јуриспруденцији већ је закључио да су власти обавезне да обезбиједи извршење правоснажних судских одлука, а да примјена закона који то онемогућава крши апелантово право на правично суђење (види, Уставни суд, Одлука број АП 288/03 од 17. децембра 2004. године). Из наведеног произилази да постоји

изграђена пракса у погледу становишта да неизвршавање правоснажних судских одлука представља повреду права на правично суђење.

32. Уставни суд сматра да се наведени ставови могу да примијене и у конкретном случају с обзиром на то да се апелант управо жали на неизвршавање правоснажне судске одлуке. У конкретном случају извршење правоснажне пресуде је дозвољено 29. јуна 1999. године и, истовремено, на основу Закона о обустави од извршења потраживања ("Службене новине ФБиХ", број 39/98), утврђено је да се предметно рјешење не може да спроведе за период од три године од дана ступања на снагу наведеног закона. Поднеском од 7. октобра 2004. године апелант је ургирао да се оконча извршење након чега је Општински суд, последице оцјене свих спроведених доказа и доказа који се налазе у спису, утврдио да су апелантова потраживања настала за вријеме рата и директне ратне опасности, те да су као таква проглашена јавним дугом. Као разлог за неизвршавање, Општински суд у свом одговору наводи чињеницу да је у међувремену ступио на снагу нови Закон о привременом одгађању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета Федерације БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", број 9/04), који је у члану 3. прописао да ће се овај закон примјењивати "до доношења закона којим ће се регулисати начин измирења обавеза из извршних одлука, а најкасније до 31. маја 2004. године".

33. Такав пропис није донесен до наведеног рока, већ је 1. јуна 2004. године ступио на снагу Закон о измјенама и допунама Закона о привременом одгађању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета Федерације БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", број 30/04), којим је рок, 31. мај 2004. године, избрисан, па произилази да ће се, након доношења ових измјена, Закон о привременом одгађању од извршења потраживања на основу извршних одлука на терет буџета Федерације БиХ примјењивати до "доношења закона којим ће се регулисати начин измирења обавеза из извршних одлука", али се не прецизира рок за доношење таквог прописа.

34. Такође, Законом о утврђивању и остваривању потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности из 2001. године потраживања правних и физичких лица из тог периода, која су наведена у члану 3. тог закона, проглашена су јавним дугом. Након тога је Уредбом о начину утврђивања и реализацији јавног дуга Федерације БиХ насталог за вријеме ратног стања и директне ратне опасности из 2002. године прописано да ће се та потраживања пријавити Комисији за утврђивање и реализацију потраживања насталих за вријеме ратног стања и директне ратне опасности (у даљем тексту: Комисија). Такође, наведеном уредбом је прописано и да "у случају покретања извршног поступка по правоснажним пресудама надлежног суда (...) а које се односе на јавни дуг (...), суд ће извршну одлуку упутити Комисији", те да је "мишљење Комисије обавезујуће за судове". Затим је Федерација БиХ 2004. године донијела Закон о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације БиХ, којим је ратна потраживања дефинисала као унутрашњи дуг, те регулисала начин измирења тог дуга. Овај закон је, очигледно, пропис који регулише начин измирења обавеза по основу извршних одлука на који упућује Закон о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације БиХ.

35. Уставни суд наглашава да постоји обавеза свих да поштују правоснажне судске пресуде. Такође, Уставни суд истиче да држава, у принципу, не може да доноси законе којима ће онемогућити извршење правоснажних судских одлука, јер би то било у супротности са принципом владавине права из члана I/2. Устава Босне и Херцеговине а, затим, и са правом на правично суђење из члана III/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције.

36. Наравно, не може да се оспори право држави да доноси законе којима се одузимају или ограничавају одређена људска права, али само у случајевима када је такво ограничење предвиђено Европском конвенцијом сходно којој се одређена права, као, на примјер, право на имовину, могу под одређеним условима ограничити. Међутим, Европска конвенција не даје право државама потписницама да донесу законе којима ће се спријечити извршење правоснажних судских одлука, донесених у складу са чланом 6. Европске конвенције. У конкретном случају управо је законима спријечено извршење правоснажне судске одлуке, која се односи на утврђена потраживања која треба исплатити из буџета општине. Међутим, у погледу доношења наведених закона, Уставни суд сматра да за такво одступање од обавеза преузетих ратификацијом Европске конвенције не постоје разлози наведени у члану 15. Европске конвенције (види већ цитирану Одлуку Уставног суда број АП 288/03).

37. Уставни суд наглашава да се у свим случајевима ограничавања људских права и основних слобода, у смислу

Европске конвенције, мора да води рачуна о успостављању правичног односа између захтјева општег интереса заједнице и потребе да се заштите основна права појединца. То значи да мора постојати разуман однос пропорционалности између коришћених средстава и циља који жели да се оствари. Потребна равнотежа, тј. пропорционалност између јавног интереса заједнице и основних права појединца, неће бити утврђена ако "дотична лица морају да снесу превелик терет" (види, Европски суд за људска права, *Sporrong and Lonnorth против Шведске*, пресуда од 23. септембра 1982. године, Серија А-52, стр. 26-28, стр. 70-73).

38. Када се наведени ставови доведу у везу са релевантним прописима у конкретном случају, долази се до закључка да је таквим законима, осим тога што је спорно њихово доношење у смислу принципа из Европске конвенције, нарушен и принцип пропорционалности у односу на основна права појединца. Наиме, и поред евидентног јавног интереса државе да донесе наведене законе, због огромног дуга који је настао по основу материјалне и нематеријалне штете настале у току ратних дејстава, али и по другим основима, Уставни суд сматра да је доношењем таквих закона стављен "претјеран терет на појединце". Због тога, није испуњен услов пропорционалности између јавног интереса заједнице и основних права појединца.

39. Основни разлог због ког Уставни суд сматра да постоји претјеран терет према појединцима јесте чињеница да је Законом о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", број 66/04) регулисано да ће се те обавезе измирити издавањем обвезница, а камате на та потраживања ће се отписати. Даље, у члану 20. истог закона прописује се да ће ове обвезнице имати "рок доспијећа који не прелази 50 година и исплаћиваће се у десет годишњих рата, почев најкасније девет година прије крајњег рока доспијећа". У оваквој ситуацији оправдано се поставља питање да ли ће ико од грађана који ће посједовати такву врсту обвезница доживјети могућност да наплати обвезнице и тако ефективно оствари своја права. Осим тога, наведеним законом је предвиђено да ће се обавезе поводом ратних потраживања измирити без камате, што, када се узме у обзир наведени период могућег одгађања, свакако значи ефективно умањење износа који ће бити исплаћен појединцима. Уставни суд је у већ цитираној Одлуци број АП 288/03 закључио да примјена оваквих одреби, у суштини, онемогућава извршење правоснажних судских одлука на начин и у обиму који је утврђен таквим одлукама, што је у супротности са правом на приступ суду који је интегрални елемент права на правично суђење.

40. Уставни суд, такође, сматра да је онемогућавање извршења правоснажних судских одлука, али и прописивање да су мишљења органа извршне власти "обавезујућа за судове", као што то законодавац чини у Уредби о начину утврђивања и реализацији јавног дуга Федерације БиХ за вријеме ратног стања и директне ратне опасности ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 17/02, 34/02 и 34/02), у супротности и са правом на "независан суд" из члана 6. став 1. Европске конвенције. Наиме, ово право у себи садржи и принцип да нико ван судске власти не може да мијења или суспендује од извршења обавезујуће судске одлуке на штету појединца. Уставни суд указује на праксу Европског суда за људска права сходно којој је овлашћење да доноси обавезујуће одлуке оно што је важна карактеристика "суда" у смислу члана 6. став 1. Европске конвенције, а чини и саставни дјел о појма "независан" (види, Европски суд за људска права, *Bentham против Холандије*, пресуда од 23. октобра 1985. године, Серија А број 97, став 40. и *Van de Hurk против Холандије*, пресуда од 19. априла 1994. године, Серија А број 288, став 45). Такође, "суд", у смислу члана 6. став 1. Европске конвенције, не сматра се "независним" уколико тражи и прихвата обавезујућа мишљења извршне власти, будући да се на тај начин "потчињава судска функција извршној власти" (види, Европски суд за људска права, *Beaumont против Француске*, пресуда од 24. новембра 1994. године, Серија А број 296 Б, став 38). На основу изложеног, Уставни суд сматра да су прописи који су у питању у супротности са правом на "независан суд", који је неопходни елемент права на правично суђење из члана 6. став 1. Европске конвенције.

41. На основу изложеног, Уставни суд закључује да је у конкретном случају дошло до повреде права на правично суђење из члана III/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције.

Остали наводи

42. С обзиром на закључак у вези са кршењем права из члана III/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције, Уставни суд сматра да није неопходно испитати и наведено кршење права на имовину из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију, те остала права на која се апелант позива.

VIII - Закључак

43. Уставни суд закључује да постоји повреда права на приступ суду као елемента права на правично суђење ако је законом или којим другим актом власти онемогућено извршење правоснажне судске пресуде, када такав закон или други акт ставља "прејтеран терет на појединце", чиме не задовољава услов пропорционалности између јавног интереса заједнице и основних права појединаца. Такође, постоји повреда права на "независан суд", које је неодојив елемент права на правично суђење из члана 6. став 1. Европске конвенције, уколико се акцима законодавне или извршне власти мијењају или суспендију од извршења обавезујуће судске одлуке или када се прописује да су мишљења извршне власти обавезујућа за судове.

44. На основу члана 61 ст. 1 и 2. и члана 64. став 2. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

45. Сходно члану VI/4. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Хатџица Хаџиосмановић, с.р.

Централна изборна комисија Босне и Херцеговине

На основу члана 2.9 став (1) тачка 2. Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06 и 24/06), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине, на сједници одржаној 31. октобра 2006. године, донијела је

УПУТСТВО**ЗА ПРИМЈЕНУ ЧЛАНА 1.8 СТАВ (4) ИЗБОРНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ****Члан 1.
(Предмет)**

Овим упутством појашњава се примјена члана 1.8 став (4) Изборног закона БиХ, односно случајеви у којима престаје мандат и моменат престанка мандата изабраном члану органа власти у смислу овог члана.

**Члан 2.
(Престанак мандата)**

(1) Даном преузимања мандата у законодавном тијелу било којег нивоа власти у Босни и Херцеговини, изабраном члану органа власти престаје функција у извршном органу на било којем нивоу власти по сили закона, а у складу са чланом 1.8 став (4) Изборног закона БиХ.

(2) Даном преузимања мандата у законодавном тијелу било којег нивоа власти у Босни и Херцеговини, вијећницима у општинским вијећима, одборницима у скупштинама општина, вијећницима у Вијећу Града Мостара, одборницима у Скупштини Града Бања Лука и заступницима у Скупштини Брчко Дистрикта БиХ престаје мандат по сили закона у складу са чланом 1.10 став (1) тачка 5. Изборног закона БиХ.

**Члан 3.
(Одбијање мандата)**

Уколико изабрани кандидат одбије или из неоправданих разлога не потпише изјаву о прихватању / одбијању мандата, сматраће се да одбија мандат и Централна изборна комисија БиХ мандат додјељује сљедећем квалификованом кандидату са листе у складу са чланом 13.6 Изборног закона БиХ.

**Члан 4.
(Достављање изјаве)**

Стручне службе законодавног тијела било којег нивоа власти у Босни и Херцеговини дужне су копију изјаве о прихватању / одбијању мандата прослједити Централној изборној комисији БиХ у року од 24 часа од потписивања изјаве о прихватању / одбијању мандата од стране изабраног носиоца мандата.

Члан 5.

(Ступање на снагу и објављивање у службеним гласилима)

Ово упутство ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама ФБиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ".

Број: 01-02-2-2300/06
31. октобра 2006. године
Сарајево

Предсједник Централне
изборне комисије БиХ,
Бранко Петрић, с.р.

**Високи судски и тужилачки савјет
Босне и Херцеговине**

На основу чл. 14. и 15. Закона о платама и другим надокнадама судија и тужилаца у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 115/05), члана 36. став 1. Закона о судовима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/04, 109/05 и 37/06), те члана 17. тачка 19. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 25/04 и 93/05), Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине, на сједници одржаној 17. маја 2006. године, донио је

ПРАВИЛНИК**О НАДОКНАДИ ПУТНИХ ТРОШКОВА ЗА СЛУЖБЕНА
ПУТОВАЊА СУДИЈА, ТУЖИЛАЦА И СТРУЧНИХ
САРАДНИКА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ****Глава I - УВОДНЕ НАПОМЕНЕ****Члан 1.
(Обим примјене)**

(1) Правилником о надокнади путних трошкова за службена путовања судија, тужилаца и стручних сарадника у Републици Српској (у даљем тексту: Правилник) одређују се висина, начин обрачуна и исплата надокнаде путних трошкова за службено путовање, издавање налога за службено путовање, поступак признавања трошкова, као и друга питања у вези са надокнадом путних трошкова за службена путовања судија и тужилаца у Републици Српској, те стручних сарадника који обављају судску функцију у складу са чланом 50. став 2. Закона о судовима Републике Српске.

(2) Правила утврђена овим правилником сходно ће се примјенивати за случај надокнаде трошкова насталих по основу едукације судија, тужилаца и стручних сарадника из става 1. овог члана, уколико иста нису обезбијеђена на други начин.

Глава II - САДРЖАЈ ПРОПИСА**Одјељак А.
Надокнада путних трошкова за службена путовања****Члан 2.
(Службено путовање)**

(1) Под службеним путовањем у смислу овог правилника подразумијева се службено путовање на територији Босне и Херцеговине, као и у иностранство, на које се упућују судије, тужиоци и стручни сарадници из члана 1. став 1. овог правилника ради извршења повјереног задатка.

(2) Под службеним путовањем на територији Босне и Херцеговине сматра се оно путовање које се врши ван мјеста сједишта суда, односно тужилаштва, а путовање у иностранство подразумијева путовање у страну државу.

**Члан 3.
(Надокнада путних трошкова)**

Надокнада путних трошкова за службено путовање обухвата: надокнаду за исхрану (дневницу), смјештај (ноћење) и надокнаду трошкова превоза.

Одјељак Б.
Надокнада за исхрану (дневница)

Члан 4.

(Висина дневнице за службено путовање у Босни и Херцеговини)

(1) Под дневницом, у смислу овог правилника подразумијева се надокнада за исхрану на службеном путовању.

(2) Дневница за службено путовање у земљи утврђује се у висини од 30,00 КМ.

Члан 5.

(Висина дневнице за службено путовање у иностранство)

(1) Висина дневнице за службено путовање у иностранство одређује се за сваку државу појединачно на сљедећи начин:

- Дневница у износу од 50,00 КМ одређује се за службено путовање у Кампунију и Лаос.

- Дневница у износу од 70,00 КМ одређује се за службено путовање у Порторико и Сомалију.

- Дневница у износу од 80,00 КМ одређује се за службено путовање у: Боцвану, Бурикину Фасо, Естонију, Републику Индију, Бившу Југословенску Републику Македонију, Малезију, Републику Панаму, Сирију, Тајланд, Тунис, Зимбабве.

- Дневница у износу од 90,00 КМ одређује се за службено путовање у: Авганистан, Алжир, Аустралију, Бахреин, Бангладеш, Бенин, Бјелорусију, Боливију, Бугарску, Црну Гору, Чешку, Чиле, Египат, Еквадор, Филиппине, Финску, Габон, Грчку, Гвајану, Гватемалу, Гвинеју, Хаити, Хондурас, Хрватску, Индонезију, Ирску, Јемен, Јордан, Камерун, Канаду, Катар, Кенију, Кипар, Колумбију, Кореју, Костарику, Кубу, Кувајт, Латвију, Лесото, Литванију, Мадагаскар, Мађарску, Мали, Малту, Мароко, Мауританију, Мексико, Мијнамску Унију, Намибију, Непал, Нигер, Нигерију, Никарагву, Оман, Пакистан, Папуа Нову Гвинеју, Парагвај, Перу, Португалију, Румунију, Салвадор, Сао Томе и Принсипе, Словачку, Словенију, Србију, Суринам, Шпанију, Шри Ланку, Тајван, Того, Тринидад-Тобаго, Турску, Уједињене Арапске Емирате, Венецуелу, Вијетнам, Заир и Замбију.

- Дневница у износу од 100,00 КМ одређује се за службено путовање у: Албанију, Аргентину, Аустрију, Белгију, Бурунди, Централну Афричку Републику, Чад, Цибути, Данску, Доминиканску Републику, Француску, Гану, Екваторијалну Гвинеју, Гвинеју Бисао, Италију, Кину, Конго, Демократску Народну Републику Кореју, Либан, Либерију, Либију, Мозамбик, Холандију, Њемачку, Норвешку, Пољску, Руанду, Сингапур, Сједињене Америчке Државе, Судан, Шведску, Танзанију, Уганду и Украјину.

- Дневница у износу од 110,00 КМ одређује се за службено путовање у: Анголу, Бразил, Енглеску, Етиопију, Хонг Конг, Ирак, Иран, Јапан, Луксембург, Монголију, Нови Зеланд, Обалу Слоноваче, Руску Федерацију, Саудијску Арабију, Сiera Леоне и Уругвај.

- Дневница у износу од 120,00 КМ одређује се за службено путовање у Швајцарску.

- Дневница у износу од 130,00 КМ одређује се за службено путовање у Исланд.

(2) За службено путовање у државу која није наведена у ставу 1. овог члана висина дневнице износи 70,00 КМ.

Члан 6.

(Обрачун дневнице)

Једна дневница обрачунава се за свака 24 часа проведена на службеном путовању. За службено путовање које траје дуже од 12 часова обрачунава се једна дневница, а за службено путовање које траје од осам до 12 часова обрачунава се пола дневнице.

Члан 7.

(Обрачун дневнице за службено путовање у иностранство)

(1) Ако се службено путује у више земаља, у одласку се обрачунава дневница утврђена за страну државу у којој почиње службено путовање, а у повратку - дневница утврђена за страну државу у којој је службено путовање завршено.

(2) Дневнице одређене за страну државу у коју се службено путује обрачунавају се од часа преласка границе Босне и Херцеговине, а дневнице одређене за страну државу из које се долази - до часа преласка границе Босне и Херцеговине.

(3) Ако се за службено путовање употребљава авион, дневница се обрачунава од часа поласка авиона са посљедњег аеродрома у Босни и Херцеговини до часа повратка на први аеродром у Босни и Херцеговини.

Члан 8.

(Умањење дневнице)

Припадајућа дневница за службено путовање умањује се за 70% ако је осигурана бесплатна исхрана.

Одјељак Ц.
Надокнада трошкова за смјештај (ноћење)

Члан 9.

(Надокнада трошкова за смјештај у хотелу “de lux” категорије)

(1) Надокнада трошкова за смјештај обрачунава се у висини плаћеног хотелског рачуна осим хотела “de lux” категорије. За хотел “de lux” категорије трошкови смјештаја (ноћења) обрачунавају се највише до износа цијене смјештаја у хотелу “А” категорије у истом мјесту.

(2) Уколико у мјесту путовања постоји искључиво хотел “de lux” категорије или се хотел “А” категорије није могао резервисати, надокнада трошкова за смјештај обрачунаће се у висини трошкова смјештаја у хотелу “de lux” категорије.

Члан 10.

(Надокнада трошкова за ванхотелски смјештај)

(1) Ако се у мјесту службеног путовања не користи хотелски смјештај, припадајућа дневница се увећава за 70%.

(2) Ако у мјесту службеног путовања нема хотелског смјештаја, трошкови смјештаја ће се обрачунати на основу приложених рачуна.

(3) Под припадајућом дневницом у смислу овог члана подразумијева се дневница у складу са одредбама овог правилника.

Одјељак Д.
Надокнада трошкова превоза

Члан 11.

(Обрачун надокнаде трошкова превоза)

(1) Надокнада трошкова превоза на службеном путовању обрачунава се у висини цијене превозне карте из путничке тарифе за превоз средством оне врсте и разреда који се могу употребљавати на службеном путовању према путном налогу.

(2) Под надокнадом трошкова превоза подразумијевају се и издаци за локални, односно градски превоз, односно издаци за пружене такси услуге на основу приложених рачуна.

Члан 12.

(Умањење дневнице за случај путовања авионом и бродом)

(1) Ако су у цијену авионске карте због прекида путовања урачунати трошкови за храну и смјештај, дневница се умањује за 80%.

(2) Ако су у цијену карте за путовање бродом урачунати и трошкови за храну и смјештај, дневница се умањује за 80%.

Члан 13.

(Употреба путничког аутомобила)

Судији, тужиоцу и стручном сараднику из члана 1. став 1. овог правилника који за службено путовање, уз претходно одобрење председника суда, односно главног тужиоца, користи путнички аутомобил у личном власништву, припада надокнада у висини од 20% цијене литра бензина који користи по пређеном километру на одобреној релацији.

Одјељак Е.

Остале врсте надокнада

Члан 14.

(Одређивање осталих врста надокнада)

(1) Под осталим врстама надокнада трошкова који настану у вези са службеним путовањем подразумевају се трошкови који настају у вези са прибављањем путних исправа, љекарских прегледа, вакцинације, службене поште, наплате такси, телефона, телефакса, e-mailа и других трошкова насталих у складу са овом одлуком.

(2) Издаци из става 1. овог члана обрачунавају се на основу приложеног рачуна.

Члан 15.

(Обрачун трошкова на службеном путовању)

Трошкови који настану на службеном путовању у иностранству у вези са обављањем повјерених задатака, обрачунавају се на основу одговарајућег рачуна или другог релевантног документа.

Одјељак Ф.

Налог за службено путовање

Члан 16.

(Издавање налога за службено путовање)

Службено путовање у земљи и у иностранство обавља се на основу налога за службено путовање који потписује председник суда, односно главни тужилац или лице које он овласти.

Члан 17.

(Аконтација)

На основу налога за службено путовање може се исплатити аконтација у висини процијењених трошкова.

Члан 18.

(Правдање службеног путовања)

(1) Налог за службено путовање не може се издати судији, тужиоцу или стручном сараднику из члана 1. став

1. овог правилника који није оправдао трошкове претходног путовања.

(2) Уколико се трошкови службеног путовања не оправдају у складу са овим правилником, примљена аконтација ће се вратити.

Одјељак Г.

Признавање путних трошкова за службено путовање

Члан 19.

(Поступак признавања путних трошкова)

(1) Издаци путних трошкова за службено путовање ће се признати на основу обрачуна који ће се поднијети у року пет дана од завршетка службеног путовања.

(2) Уз обрачун путних трошкова прилажу се налог за службено путовање, писмени доказ о курсу националне валуте или доказ о замјени валуте, хотелски рачун и други докази о трошковима насталим на службеном путовању (превозна карта, рачуни и сл.).

(3) Ако се на службеном путовању посебно плаћа резервација мјеста, аеродромска такса и превоз пртљага, уз обрачун путних трошкова, прилажу се докази о плаћању тих трошкова.

(4) Ако се не приложи писмени доказ о курсу стране валуте из става 2. овог члана, за обрачун путних трошкова примјењује се утврђени курс Централне банке БиХ.

Глава III - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 20.

(Надокнада раније насталих трошкова службених путовања)

Путни трошкови настали за службена путовања до дана ступања на снагу Правилника, надокнадиће се према раније важећим прописима.

Члан 21.

(Престанак важења прописа)

Надокнада путних трошкова за службена путовања судија, тужилаца и стручних сарадника из члана 1. став 1. овога правилника, обављаће се искључиво примјеном одредаба овог правилника, почев од дана његовог ступања на снагу.

Члан 22.

(Ступање на снагу)

Овај правилник ступа на снагу 1. јануара 2007. године.

Број: ВСТС-08-0802-19052006
19. маја 2006. године
Сарајево

Предсједник
Високог судског и
тужилачког савјета БиХ,
Бранко Перић, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1689	Уредба о допуни Уредбе о техничкој документацији и стицању овлашћења за пројектовање, надзор и извођење геодетских радова	1
1690	Уредба о стављању ван снаге Уредбе о условима за оснивање и регистрацију геодетских организација	1
1691	Одлука о оснивању Јавног предузећа “Аутопутеви Републике Српске”	1
1692	Одлука о давању сагласности на Меморандум о разговорима делегације Савезног министарства за привредну сарадњу и развој (ВМЗ) са делегацијом Савјета министара БиХ, као и са делегацијом влада Федерације БиХ, Републике Српске и Брчко Дистрикта у циљу усаглашавања и припреме развојне сарадње у 2006. години	2
1693	Одлука о давању Гаранције Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2346/06	2
1694	Одлука о усвајању Акционог плана за реализацију циљева Стратегије развоја сектора пољопривреде (2007-2016)	2
1695	Одлука о примјени смјерница за пројектовање, грађење, одржавање и надзор на путевима Републике Српске	2
1696	Одлука о ушпати средстава ЈП “Лутрија Републике Српске” за социјално-хуманитарне дјелатности и мјере, акције и програме физичке културе и организација младих	3
1697	Одлука о привременом обустављању од извршења коначних рјешења о именовању нотара	3
1698	Одлука о давању сагласности на Правилник о измјенама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Агенцији за пружање стручних услуга у пољопривреди	3
1699	Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава за капитална улагања за четврти квартал 2006. године, број: 04/1-012-2242/06	4
1700	Одлука о утврђивању критеријума за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијелина	4
1701	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Бијелина	4

1702	Одлука о утврђивању критеријума за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука	5
1703	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног и Надзорног одбора Завода за физикалну медицину и рехабилитацију “Др Мирослав Зотовић” Бања Лука	6
	Рјешење о именовању в.д. директора Јавне установе “Академска и истраживачка мрежа Републике Српске”	6
	Рјешење о именовању управника Округног затвора у Добоју	6
1704	Закључак број: 04/1-012-2335/06	6
1705	Закључак број: 04/1-012-2276/06	7
1706	Закључак број: 04/1-012-2275/06	7
1707	Закључак број: 04/1-012-2255/06	7
1708	Закључак број: 04/1-012-2258/06	8

ВИЈЕЋЕ ЗА ЗАШТИТУ ВИТАЛНОГ ИНТЕРЕСА
УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Рјешење број: УВ-4/06	8
Рјешење број: УВ-5/06	9
Рјешење број: УВ-6/06	10

СИНДИКАТ РАДНИКА ГРАЂЕВИНАРСТВА И
СТАМБЕНО-КОМУНАЛНИХ ДЈЕЛАТНОСТИ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И УДРУЖЕЊЕ ПОСЛО-
ДАВАЦА ГРАЂЕВИНАРСТВА И ИНДУСТРИЈЕ
ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА РЕПУБЛИКЕ
СРПСКЕ

Одлука о утврђивању најниже цијене рада у предузећима грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Републике Српске	11
Посебан колективни уговор за грађевинарство и индустрију грађевинског материјала Републике Српске	11

УСТАВНИ СУД БиХ

Одлука о допустивости и меритуму број: АП 905/05	16
--	----

ЦЕНТРАЛНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА БиХ

Упутство за примјену члана 1.8 став (4) Изборног закона Босне и Херцеговине	21
---	----

ВИСОКИ СУДСКИ И ТУЖИЛАЧКИ САВЈЕТ БиХ

Правилник о надокнади путних трошкова за службена путовања судија, тужилаца и стручних сарадника у Републици Српској	21
--	----

ОГЛАСНИ ДИО	8 страна
-----------------------	----------